

Νομοθεσία - Δίκαιο

Μηνιαίο Ηλεκτρονικό Περιοδικό Νομικής ιστοσελίδας
www.nomothesia.net

Μάιος 2019 – Τεύχος 21

Ηλεκτρονικό Περιοδικό

Επικεφαλής - Αρχισυντάκτης: Καραμέτος Κ. Γεώργιος
Συντακτική ομάδα: Καραμέτος Κ. Γεώργιος

Από τον Σεπτέμβριο του 2017 και κάθε μήνα θα κυκλοφορεί το μηνιαίο ηλεκτρονικό περιοδικό της νομικής ιστοσελίδας www.nomothesia.net το οποίο θα περιλαμβάνει τις κυριότερες νομικές ειδήσεις του προηγούμενου μήνα. Τα άρθρα αυτά θα είναι σύνοψη των δημοσιευμένων άρθρων από την ιστοσελίδα μας. Ευελπιστούμε στη αποδοχή του νέου μας αυτού εγχειρήματος.

Με εκτίμηση,

Η συντακτική ομάδα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- i. Δάνεια σε ελβετικό: Ολόκληρη η απόφαση του Αρείου Πάγου για τη νομιμότητα των δανείων σε ελβετικό φράγκο.....4
- ii. Αυτοκινητικό ατύχημα: Μη ευθύνη του εξ αριστερών ερχομένου οχήματος σε ισόπεδο κόμβο χωρίς σήμανση (ΕιρΑμαρ 13/2019).....10
- iii. Αποκλειστική ανάθεση επιμέλειας του ανήλικου τέκνου στον πατέρα- Η μητέρα δεν είχε τη δυνατότητα να προσφέρει σταθερό περιβάλλον διαβίωσης (ΑΠ).....13
- iv. Δημοσιεύθηκε ο Νόμος 4605/2019 – Νόμος του Κράτους οι νέες διατάξεις για την προστασία πρώτης κατοικίας.....20
- v. Οι (τελικές) νέες διατάξεις για την προστασία της πρώτης κατοικίας.....23

Δάνεια σε ελβετικό: Ολόκληρη η απόφαση του Αρείου Πάγου για τη νομιμότητα των δανείων σε ελβετικό φράγκο

Το σκεπτικό του Δικαστηρίου για την απόρριψη των ισχυρισμών της δανειολήπτριας – Τι αναφέρεται για τον έλεγχο καταχρηστικότητας του όρου για αποπληρωμή σε ευρώ ή ελβετικό φράγκο

Όπως έγινε γνωστό, πριν λίγες μέρες η Πλήρης Ολομέλεια του Αρείου Πάγου (απόφαση 4/2019) απέρριψε την αίτηση ανάρτησης δανειολήπτριας σε ελβετικό φράγκο, κρίνοντας, μεταξύ άλλων, ότι ο όρος των δανειακών συμβάσεων για αποπληρωμή σε ευρώ ή ελβετικό φράγκο με βάση την τρέχουσα ισοτιμία είναι δηλωτικός όρος και ως εκ τούτου δεν υπόκειται σε έλεγχο καταχρηστικότητας.

Σημείωση συντακτών: Δεδομένης της μεγάλης σημασίας της απόφασης για το νομικό κόσμο και, φυσικά, τους δανειολήπτες, προς τιμή των αρμόδιων υπηρεσιών του Αρείου Πάγου, η απόφαση δημοσιεύθηκε άμεσα, προκειμένου να λάβουν γνώση οι ενδιαφερόμενοι.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η απόφαση ελήφθη με μεγάλη πλειοψηφία, ωστόσο και στους δύο λόγους αναιρέσεως υπήρξε μειοψηφία από αρκετούς ανώτατους δικαστές, μεταξύ των οποίων και ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, κ. Βασίλειος Πέππας.

Με βάση το ιστορικό της υπόθεσης, η δανειολήπτρια, η οποία ισχυρίστηκε ότι οι υπάλληλοι της τράπεζας ουδέποτε την ενημέρωσαν επαρκώς, ως όφειλαν, για τους κινδύνους από τη μεταβολής της συναλλαγματικής ισοτιμίας, ζήτησε:

A) Να αναγνωρισθεί ότι είναι άκυρος ως καταχρηστικός ο όρος της δανειακής σύμβασης που προέβλεπε ότι «ο οφειλέτης υποχρεούται να εκπληρώνει τις εντεύθεν υποχρεώσεις του προς την Τράπεζα είτε στο νόμισμα της χορήγησης, είτε σε ευρώ, με βάση την τρέχουσα τιμή πώλησης του νομίσματος χορήγησης την ημέρα καταβολής».

B) να αναγνωρισθεί ως μόνη ρήτρα μετατροπής σε ευρώ του οφειλόμενου σε ελβετικά φράγκα ποσού, η συναλλαγματική ισοτιμία των δύο νομισμάτων, όπως ίσχυε κατά την ημέρα εκταμίευσης του ποσού του δανείου, δηλαδή η ισοτιμία 1 προς 1,6215 και

Γ) να αναγνωρισθεί η ανυπαρξία της οφειλής της προς την εναγόμενη, βάσει της επίδικης δανειακής σύμβασης, καθώς και ότι η εναγόμενη ουδεμία χρηματική απαίτηση διατηρεί εναντίον της από τη σύμβαση αυτή.

Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης απέρριψε τους ισχυρισμούς της δανειολήπτριας, με την ίδια να ασκεί αναίρεση κατά της απόφασης αυτής.

Το Α1 Πολιτικό Τμήμα του Αρείου Πάγου παρέπεμψε στην Πλήρη Ολομέλεια του Αρείου Πάγου δύο λόγους αναίρεσης.

Οι λόγοι αναίρεσης που παραπέμφθηκαν στην Πλήρη Ολομέλεια

Με τους παραπεμφθέντες στην Πλήρη Ολομέλεια πρώτο και δεύτερο (κατά το οικείο μέρος του) λόγους αναιρέσεως, με τους οποίους πλήττεται η πρώτη (κύρια) από τις ως άνω αιτιολογίες, προβάλλεται η αιτίαση ότι το Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, με το να δεχθεί, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφασή του, ότι ο εν λόγω όρος της δανειακής συμβάσεως είναι δηλωτικός όρος αυτής και επομένως εκφεύγει του ελέγχου καταχρηστικότητας, εσφαλμένα ερμήνευσε και δεν εφάρμοσε τις προαναφερόμενες διατάξεις ουσιαστικού δικαίου του ν. 2251/1994 και εσφαλμένα εφάρμοσε τη μη μεταφερθείσα στο εθνικό δίκαιο διάταξη του άρθρου 1 παρ. 2 της Οδηγίας 93/13/ΕΟΚ.

Επομένως, το Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, κρίνοντας ότι η εξαίρεση των δηλωτικών όρων από τον έλεγχο καταχρηστικότητας θεμελιώνεται «σε ρητή επιταγή της Οδηγίας 93/13», δεν έσφαλε κατ' αποτέλεσμα, διότι, έστω και αν η εξαίρεση αυτή δεν μεταφέρθηκε ρητά στο εθνικό δίκαιο με το ν. 2251/1994, εμπεριέχεται, κατά τα προπαρατιθέμενα στην πρώτη νομική σκέψη, στη ρύθμιση του άρθρου 6 παρ. 2 του ν. 2251/1994 βάσει μίας εναρμονισμένης προς το ενωσιακό δίκαιο ερμηνείας σύμφωνης με το σκοπό της Οδηγίας, όπως αυτός εκφράζεται στο άρθρο 1 παρ. 2 αυτής και εξηγείται στη 13η σκέψη του Προοιμίου της.

Συνεπώς, κατά την γνώμη που επικράτησε στην Ολομέλεια, είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί ο σχετικός πρώτος λόγος της αιτήσεως.Δ

Μειοψηφία

Πέντε όμως μέλη της Ολομέλειας και συγκεκριμένα ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου Βασίλειος Πέππας, η Αντιπρόεδρος Μαρία Χυτήρογλου και οι Αρεοπαγίτες Διονυσία Μπιτζούνη, Γεώργιος Παπανδρέου και Ευφροσύνη Καλογεράτου είχαν τη γνώμη ότι ο λόγος αυτός είναι βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός, διότι η εξαίρεση αυτή, η οποία δεν μεταφέρθηκε ρητά στο εθνικό δίκαιο με το ν. 2251/1994, δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε ερμηνευτικά ότι εμπεριέχεται στη ρύθμιση του άρθρου 6 παρ. 2 του ν. 2251/1994.

Σύμφωνα με τη μειοψηφία, «αν ο εθνικός νομοθέτης ήθελε τη μεταφορά του, θα το έπραττε με ρητό και ειδικό τρόπο, σε κάθε δε περίπτωση οι εξαιρέσεις από τον κανόνα (ότι όλοι οι ΓΟΣ πρέπει να ελέγχονται για καταχρηστικότητα) πρέπει να ερμηνεύονται στενά και αυστηρά, ώστε να μη φαλκιδεύεται ο κανόνας αυτός. Τούτο δικαιολογείται από το γεγονός ότι η Οδηγία 93/13/EΚ προέβη σε μερική μόνο κατ' ελάχιστο περιεχόμενο εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών περί καταχρηστικών ρητρών, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 12 του Προοιμίου της, παρέχοντας με το άρθρο 8 αυτής εξουσιοδότηση στα κράτη να θεσπίζουν ή διατηρούν, στον τομέα που διέπεται από αυτήν, αυστηρότερες διατάξεις, σύμφωνες προς τη Συνθήκη, για να εξασφαλίζεται μεγαλύτερη προστασία του καταναλωτή. Τούτο επιτυγχάνεται με τη μη μεταφορά διατάξεων της Οδηγίας που περιορίζουν το πεδίο προστασίας του καταναλωτή, όπως συμβαίνει με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 2 της επίμαχης Οδηγίας, που δεν μεταφέρθηκε στο εθνικό δίκαιο, παρά τις διαδοχικές, τροποποιήσεις του ν. 2251/1994. Έτσι, εφόσον υπήρξε σκόπιμη παράλειψη μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της εξαίρεσης του άρθρου 1 παρ. 2 της επίμαχης Οδηγίας, αυτή (Οδηγία), κατά τη μη μεταφερθείσα διάταξή της, δεν παράγει άμεσο οριζόντιο (μεταξύ ιδιωτών) αποτέλεσμα, ούτε είναι δυνατή η σύμφωνη προς το πνεύμα και τους σκοπούς της Οδηγίας ερμηνεία του εθνικού δικαίου και δη της διάταξης του άρθρου 6 παρ. 2 του ν. 2251/1994), αφού θα προκαλούσε απομείωση της μεγαλύτερης προστασίας του καταναλωτή στην οποία απέβλεψε ο νομοθέτης του ν. 2251/1994 (με τη μη μεταφορά της εξαίρεσης του άρθρου 1 παρ. 2 της Οδηγίας) και συνεπώς θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη *contra legem* ερμηνεία του εθνικού δικαίου».

Περαιτέρω, το Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, έκρινε ότι ο επίμαχος όρος 7 περ. α' §2 της δανειακής συμβάσεως συνιστά δηλωτικό όρο κατά την προαναφερόμενη έννοια, διότι επαναλαμβάνει τη διάταξη του άρθρου 291 ΑΚ και με

τη σκέψη αυτή απέρριψε την αγωγή της αναιρεσείουσας, ως μη νόμιμη. Έτσι που έκρινε το Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης και σύμφωνα με όσα εκτίθενται στη μείζονα σκέψη, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τις (ουσιαστικού δικαίου) διατάξεις των άρθρων 291, 305, 306 ΑΚ και 2 παρ. 6 εδ. α ν. 2251/1994, όπως κωδικοποιήθηκε με το άρθρο 1 της ΥΑ 5338/2018, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παρ. 2 της Οδηγίας 93/13/ΕΚ και την 19η αιτιολογική σκέψη αυτής.

Συνεπώς, κατά την γνώμη που επικράτησε στην Ολομέλεια, είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος της αιτήσεως από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, κατά το οικείο μέρος του, που παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια.

Μειοψηφία

Έντεκα, όμως, μέλη της Ολομέλειας και συγκεκριμένα ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου Βασίλειος Πέππας, οι Αντιπρόεδροι Μαρία Χυτήρογλου, Ειρήνη Καλού και οι Αρεοπαγίτες Διονυσία Μπιτζούνη, Κωστούλα Φλουρή-Χαλεβίδου, Ναυσικά Φράγκου, Μιλτιάδης Χατζηγεωργίου, Γεώργιος Αποστολάκης, Ευφροσύνη Καλογεράτου, Πηνελόπη Παρτσαλίδου-Κομνηνού και Κων/νος Παναρίτης είχαν την ακόλουθη γνώμη:

Κατά το άρθρο 806 ΑΚ, «με τη σύμβαση του δανείου ο ένας από τους συμβαλλομένους μεταβιβάζει στον άλλον κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, και αυτός έχει υποχρέωση να αποδώσει άλλα πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας.» Με το ν. 2842/2000 αντικαταστάθηκε η δραχμή με το ευρώ, με την εισαγωγή του ως ενιαίου ευρωπαϊκού νομίσματος σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ενώ με το άρθρο 5 παρ. 1 αυτού καταργήθηκε η προϊσχύουσα εξαιρετική νομοθεσία και γενικά κάθε διάταξη που απαγορεύει τη συνομολόγηση απαιτήσεων και υποχρεώσεων στην Ελλάδα σε συνάλλαγμα, χρυσό ή χρυσά νομίσματα. Έκτοτε εγκύρως συνομολογείται δάνειο σε αλλοδαπό νόμισμα. Με τη σύμβαση δανείου ο μεν δανειστής μεταβιβάζει κατά κυριότητα στον δανειζόμενο χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα (δάνεισμα), ο δε δανειζόμενος έχει την υποχρέωση να του αποδώσει άλλα πράγματα της αυτής ποσότητας και ποιότητας. Δεν είναι όμως ασυμβίβαστη προς την έννοια το δανείου η συνομολόγηση όρου, κατά τον οποίο ο δανειολήπτης, αντί του ληφθέντος ξένου νομίσματος, οφείλει να αποδώσει το δάνεισμα διαζευκτικά είτε σε ξένο είτε σε εγχώριο νόμισμα.

Μία τέτοια διαζευκτική ενοχή (διαζευκτική πληρωμή) παραγωγικό λόγο έχει εν προκειμένω τη σύμβαση, ρυθμίζεται δε από τα άρθρα 305-315 ΑΚ. Χαρακτηριστικό γνώρισμα αυτής (έναντι της διαζευκτικής ή υπαλλακτικής ευχέρειας, που παρέχεται στον οφειλέτη μίας ήδη απλής ενοχής να καταβάλλει αντί της οφειλόμενης παροχής άλλη) είναι ότι επί διαζευκτικής ενοχής παράγεται μία ενιαία αξίωση του δανειστή, οφείλονται όμως από την αρχή της συστάσεώς της in obligatione δύο ή περισσότερες αυτοτελείς παροχές, από τις οποίες τελικά μία μόνο θα καταβληθεί (in solutione), που θα καθορισθεί από τον δικαιούμενο να κάνει την επιλογή. Με την επιλογή της μίας παροχής και την καταβολή της καταλύεται η ενοχή. Η διαζευκτικότητα της ενοχής μπορεί να αναφέρεται όχι μόνο σε ποιοτικά διάφορες παροχές, αλλά και σε μερικά μόνο στοιχεία ή ιδιότητες της μιας και μόνης οφειλόμενης παροχής, όπως π.χ. τόπο, χρόνο και τρόπο εκπληρώσεως αυτής. Το -διαπλαστικής φύσεως- δικαίωμα της επιλογής και συγκέντρωσης της ενοχής, αν δεν έχει ορισθεί διαφορετικά στη σύμβαση, έχει ο οφειλέτης (άρθρο 305 ΑΚ), είναι δε ανεπίδεκτο αίρεσης ή όρου. Γίνεται με δήλωση προς το άλλο μέρος και είναι αμετάβλητη (άρθρο 306 ΑΚ). Μπορεί να γίνει και σιωπηρά, χωρίς πανηγυρικό τύπο, με την πραγματική καταβολή της μίας από τις διαζευκτικά προβλεπόμενες παροχές αντί της άλλης.

Η επιλογή απλοποιεί την διαζευκτική ενοχή για το μέλλον, έκτοτε δε οφείλεται αποκλειστικά η επιλεγείσα. Εξάλλου, το άρθρο 291 ΑΚ ορίζει ότι «όταν πρόκειται για χρηματική οφειλή σε ξένο νόμισμα που πρέπει να πληρωθεί στην Ελλάδα, ο οφειλέτης, αν δεν συμφωνήθηκε το αντίθετο, έχει δικαίωμα να πληρώσει σε εγχώριο νόμισμα με βάση την τρέχουσα αξία του ξένου νομίσματος στο χρόνο και τον τόπο της πληρωμής.» Προϋποθέσεις εφαρμογής της ανωτέρω -ενδοτικού δικαίου- διατάξεως, η οποία όντας στο γενικό μέρος του ενοχικού δικαίου καταλαμβάνει όλες τις συμβάσεις, στιγμιαίες και διαρκείς, επομένως και τις δανειακές, είναι: α) Χρηματική οφειλή σε ξένο νόμισμα. β) Οφειλή πληρωτέα στην Ελλάδα.

Παρέχει δε στον οφειλέτη διαζευκτική ευχέρεια πληρωμής του οφειλόμενου ξένου νομίσματος σε εγχώριο (με βάση την τρέχουσα αξία του ξένου νομίσματος στο χρόνο και τον τόπο της πληρωμής). Επομένως, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται αποκλειστικά επί απλής ενοχής ξένου νομίσματος με ή χωρίς διαζευκτική ευχέρεια πληρωμής σε εγχώριο νόμισμα. Αντίθετα, δεν εφαρμόζεται επί διαζευκτικής ενοχής (δηλαδή υποχρεώσεως πληρωμής είτε σε εγχώριο είτε σε αλλοδαπό νόμισμα), στην περίπτωση που ο οφειλέτης, ως είχε δικαίωμα, ήδη επέλεξε την πληρωμή σε εγχώριο νόμισμα.

Εφαρμόζεται, όμως, επί τέτοιας διαζευκτικής ενοχής στην περίπτωση, που ο δικαιούμενος στη επιλογή επέλεξε την πληρωμή στην ημεδαπή με αλλοδαπό νόμισμα. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι επί τραπεζικού δανείου με δάνεισμα σε αλλοδαπό νόμισμα, αν προβλέπεται στην δανειακή σύμβαση διαζευκτική υποχρέωση (και όχι απλή ευχέρεια) του οφειλέτη δανειολήπτη να εκπληρώσει τις εκ του δανείου υποχρεώσεις του προς την Τράπεζα είτε στο (αλλοδαπό) νόμισμα χορήγησης είτε σε ευρώ (με βάση την τιμή πώλησης του νομίσματος χορήγησης κατά το χρόνο καταβολής) και ο οφειλέτης, έχοντας προς τούτο το δικαίωμα, επέλεξε να πληρώσει σε ευρώ, στο οποίο και συγκεντρώθηκε η απλή πλέον ενοχή του, δεν είναι εφαρμοστέα η ρύθμιση του άρθρου 291 ΑΚ, αφού αυτή προϋποθέτει χρηματική οφειλή σε ξένο νόμισμα.

Για το λόγο αυτό ο ως άνω συμβατικός όρος περί πληρωμής του δανείσματος είτε σε αλλοδαπό είτε σε εγχώριο νόμισμα δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δηλωτικός όρος κατά την προπαρατεθείσα έννοια, δηλαδή ως συμβατική ρήτρα που απηχεί εθνική νομοθετική ρύθμιση αναγκαστικού ή ενδοτικού δικαίου και συγκεκριμένα εκείνη του άρθρου 291 ΑΚ.

Κατά συνέπεια, αν συνιστά γενικό όρο συναλλαγών (ΓΟΣ), δεν εξαιρείται από τον έλεγχο καταχρηστικότητας κατά το ν. 2251/1994, υποκείμενη μεταξύ άλλων και σε έλεγχο με βάση την αρχή της διαφάνειας, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2 παρ. 6 εδ. α ν. 2251/1994, όπως κωδικοποιήθηκε με το άρθρο 1 της ΥΑ 5338/2018, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παρ. 2 της Οδηγίας 93/13/ΕΚ και την 19η αιτιολογική σκέψη αυτής.

Δείτε αναλυτικά την [απόφαση 4/2019 της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου](#).

Πηγή: areiospagos.gr

Αναδημοσίευση από lawspot.gr

Αυτοκινητικό ατύχημα: Μη ευθύνη του εξ αριστερών ερχομένου οχήματος σε ισόπεδο κόμβο χωρίς σήμανση (ΕιρΑμαρ 13/2019)

Η προτεραιότητα δεν είναι απόλυτη, καθώς είναι προφανές ότι κάποτε δικαιούται να διέλθει από την διασταύρωση και ο μη έχων κατ' αρχήν προτεραιότητα

Με την υπ' αριθμ. 13/2019 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου κρίθηκε ότι σε περίπτωση που δεν υπάρχει σήμανση σε διασταύρωση ισόπεδων οδών που διασταυρώνονται, η προτεραιότητα ανήκει στα εκ δεξιών ερχόμενα οχήματα, ωστόσο η προτεραιότητα αυτή δεν είναι απόλυτη, δηλαδή δεν του ανήκει σε οποιαδήποτε απόσταση από τη διασταύρωση και αν βρίσκεται την στιγμή της προβολής του άλλου εξερχομένου αυτοκινήτου.

Και αυτό γιατί είναι προφανές ότι κάποτε δικαιούται να διέλθει από την διασταύρωση και ο μη έχων κατ' αρχήν προτεραιότητα (ο εξ αριστερών κινούμενος οδηγός), όταν δηλαδή, μετά από έλεγχο θα διαπιστώσει ότι η διασταύρωση είναι ελεύθερη.

Σύμφωνα με την απόφαση, ελεύθερη νοείται η διασταύρωση όταν τα εκ δεξιών κινούμενα οχήματα (ήτοι, τα έχοντα προτεραιότητα), βρίσκονται σε τέτοια απόσταση από αυτήν, που με το επιτρεπόμενο εκάστοτε ανώτατο όριο ταχύτητας να μην προλαβαίνουν να φθάσουν σε αυτήν, ενώ αντιθέτως, ο εξ αριστερών κινούμενος οδηγός να προλαβαίνει να διέλθει.

Απόσπασμα της απόφασης

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 26 του ΚΟΚ, ο οδηγός που πλησιάζει σε ισόπεδο οδικό κόμβο υποχρεούται να καταβάλει όλως ιδιαίτερη προσοχή για να μην προκαλέσει στον κόμβο κίνδυνο ή παρακώλυση της κυκλοφορίας, ιδίως ρυθμίζοντας την ταχύτητα του οχήματος του, ώστε να μπορεί να διακόψει την πορεία τούτου για να διέλθουν τα οχήματα που έχουν προτεραιότητα (§1). Εξάλλου, στους κόμβους, όπου δεν υφίσταται σχετική σήμανση, η προτεραιότητα κίνησης ανήκει σε αυτόν που έρχεται από δεξιά. Παραχώρηση προτεραιότητος είναι η υποχρέωση εκείνου που οδηγεί όχημα να μη συνεχίσει ή επαναλάβει την κίνηση, εάν με αυτόν τον τρόπο θα υποχρέωνε τους οδηγούς άλλων οχημάτων να μεταβάλουν αποτόμως την πορεία των οχημάτων τους.

Από τον συνδυασμό των διατάξεων αυτών σαφώς προκύπτει ότι, στην περίπτωση που σε ισόπεδο οδικό κόμβο (διασταύρωση οδών) δεν υπάρχει σχετική σήμανση που να ρυθμίζει την προτεραιότητα των οχημάτων, ισχύει ο κανόνας της εκ δεξιών προτεραιότητας, ενώ τόσο ο έχων όσο και ο μη έχων προτεραιότητα οδηγός, οφείλουν στο ως άνω σημείο, να κινηθούν προσεκτικά, ήτοι να ανακόψουν την ταχύτητα του οχήματός τους και να ελέγξουν την κίνηση των οχημάτων επί της διασταυρώσεως, προκειμένου να ρυθμίσουν την κίνηση των επ' αυτής οχημάτων, σύμφωνα με τον κανόνα της εκ δεξιών προτεραιότητας, χωρίς να υποχρεούνται σε διακοπή της πορείας του, παρά μόνο όταν ο εκ δεξιών κινούμενος οδηγός διέρχεται της διασταυρώσεως.

Περαιτέρω, σχετικώς με την υπαιτιότητα επί ατυχήματος σε διασταύρωση οδών χωρίς σήμανση, είναι αληθές ότι ο οδηγός οφείλει να παραχωρεί προτεραιότητα στον εκ δεξιών κινούμενο οδηγό, αλλά η προτεραιότητα ανήκει σε οιαδήποτε απόσταση από της διασταυρώσεως και αν ευρίσκεται την στιγμή της προβολής του εξερχόμενου εκ της συμβαλλόμενης οδού αυτοκινήτου. Και τούτο γιατί είναι προφανές ότι κάποτε δικαιούται να διέλθει από τη διασταύρωση και ο μη έχων, καταρχήν, προτεραιότητα, ο εξ αριστερών κινούμενος οδηγός, όταν δηλαδή μετά από έλεγχο θα διαπιστώσει ότι η διασταύρωση είναι ελεύθερη.

Ελεύθερη νοείται η διασταύρωση όταν τα, εκ δεξιών κινούμενα οχήματα, (ήτοι τα έχοντα προτεραιότητα), βρίσκονται σε τέτοια απόσταση απ' αυτήν, που με το επιτρεπόμενο εκάστοτε ανώτατο όριο ταχύτητας να μην προλαβαίνουν να φτάσουν σ' αυτήν, ενώ αντιθέτως ο, εξ αριστερών κινούμενος οδηγός να προλαβαίνει να διέλθει (ΕΑ 12315/1988 ΕπΣυγκΔ 1991. 176 , ΕΑ 3622/1986 ΕπΣυγκΔ ΙΔ'. 217 – βλ. ομοίως την απόφαση του Τριμ.Πλημ.Ηλείας 337/1977 ΕπΣυγκΔ Ζ'. 321).

[...] Τέλος, η δεύτερη ενάγουσα της υπό στοιχεία β' αγωγής δεν υπέστη κάποια ηθική βλάβη διότι δεν ήταν παρούσα στη σύγκρουση ενώ η στεναχώρια που της προκάλεσε η θέα του κτυπημένου της αυτοκινήτου απαλύνεται αρκούntως με την αποκατάσταση των ζημιών, μη δυνάμενη να αγγίζει τα όρια της ηθικής βλάβης, η οποία έχει έντονο το στοιχείο της ψυχολογικής καταβαράθρωσης, πράγμα που εντοπίζεται μονάχα στο πρόσωπο του πρώτου ενάγοντος στην ίδια ως άνω αγωγή και οδηγού λαμβανομένης υπόψη και της ταραχής που του προκάλεσε το γεγονός ότι τη δεδομένη χρονική στιγμή του ατυχήματος στο αυτοκίνητο που οδηγούσε ο ίδιος επέβαινε και ο ανήλικος

υιός του τον οποίο πήγαινε στο νηπιαγωγείο, και την οποία το παρόν Δικαστήριο αποτιμά στο ποσό των 150,00 ευρώ.

Δείτε αναλυτικά την απόφαση στο dsanet.gr

Αναδημοσίευση από lawspot.gr

Αποκλειστική ανάθεση επιμέλειας του ανήλικου τέκνου στον πατέρα- Η μητέρα δεν είχε τη δυνατότητα να προσφέρει σταθερό περιβάλλον διαβίωσης (ΑΠ)

ΑΠ 126/2018 (πολ.) : Αποκλειστική άσκηση επιμέλειας ανήλικου τέκνου από τον πατέρα. Αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα (μητέρα) δεν έχει μόνιμη και κατάλληλη στέγη διαβίωσης, ότι δεν φροντίζει το τέκνο της να έχει ένα σταθερό πρόγραμμα στη ζωή του, σταθερή στέγη και σταθερό οικογενειακό και κοινωνικό περιβάλλον. Αντίθετα, αποδείχθηκε ότι ο ενάγων πατέρας του διάγει μια συνετή ζωή, ανέκαθεν φροντίζει για τις ανάγκες του τέκνου του, τόσο αυτές της διατροφής και ένδυσης όσο και τις ανάγκες της εν γένει ψυχαγωγίας του και κοινωνικοποίησης του. Το δικαστήριο κρίνει ότι το συμφέρον του ανηλικού τέκνου επιβάλλει να ανατεθεί η επιμέλεια του προσώπου του στον πατέρα του, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να παρέχει στο ανήλικο ένα σταθερό περιβάλλον διαβίωσης, απαραίτητο για την ηλικία του, ενώ η μητέρα του προς το παρόν δεν μπορεί να του προσφέρει κάτι τέτοιο. «Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1515 ΑΚ, «η γονική μέριμνα του ανηλικού τέκνου, που γεννήθηκε και παραμένει χωρίς γάμο των γονέων του, ανήκει στη μητέρα του. Σε περίπτωση αναγνώρισής του, αποκτά γονική μέριμνα και ο πατέρας, που όμως την ασκεί αν έπαυσε η γονική μέριμνα της μητέρας, ή αν αυτή αδυνατεί να την ασκήσει για νομικούς ή πραγματικούς λόγους. Με αίτηση του πατέρα το δικαστήριο μπορεί, και σε κάθε άλλη περίπτωση και ιδίως αν συμφωνεί η μητέρα, να αναθέσει και σ' αυτόν την άσκηση της γονικής μέριμνας ή μέρους της, εφόσον αυτό επιβάλλεται από το συμφέρον του τέκνου...». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει, ότι η γονική μέριμνα του ανηλικού τέκνου, που γεννήθηκε και παραμένει εκτός γάμου των γονέων του, έχει δε αναγνωρισθεί εκουσίως από το φυσικό του πατέρα, κατά τους όρους των άρθρων 1475-1476 του ΑΚ, ασκείται αποκλειστικά από τη μητέρα, ενώ στον εξ αναγνώρισεως πατέρα επιφυλάσσεται ένας ρόλος αναπληρωματικός αλλά και η δυνατότητα, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να παραμερίσει δικαστικά το προνόμιο αυτό της μητέρας. Ειδικότερα, ο εξ αναγνώρισεως πατέρας μπορεί να ασκεί τη γονική μέριμνα: α) Αυτοδικαίως, αν έπαυσε η γονική μέριμνα της μητέρας λόγω θανάτου ή κηρύξεώς της σε αφάνεια ή ένεκεν εκπτώσεώς της κατ' άρθρο 1510 παρ. 3 του ΑΚ, ή αν αυτή αδυνατεί να την

ασκήσει για νομικούς (ανικανότητα ή περιορισμένη ικανότητά της για δικαιοπραξία) ή πραγματικούς λόγους (αποδημία της ή βαριά ασθένεια της), οπότε την αναπληρώνει ο ίδιος στην άσκηση της. β) Σε κάθε άλλη περίπτωση, με δικαστική απόφαση, η οποία εκδίδεται μετά από αίτηση του ίδιου του πατέρα, εφόσον αυτό επιβάλλεται από το συμφέρον του ίδιου του τέκνου. Η δικαστική δε αυτή απόφαση μπορεί να αναθέτει την άσκηση της γονικής μέριμνας είτε αποκλειστικά στον εξ αναγνωρίσεως πατέρα, είτε από κοινού σε αυτόν και την μητέρα, είτε να κατανείμει μεταξύ αυτών τις λειτουργίες της. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 1511 ΑΚ, «Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο συμφέρον του τέκνου. Στο συμφέρον του τέκνου πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν, κατά τις διατάξεις του νόμου, το δικαστήριο αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο της άσκησής της. Η απόφαση του δικαστηρίου πρέπει επίσης να σέβεται την ισότητα μεταξύ των γονέων και να μην κάνει διακρίσεις εξαιτίας του φύλου, της φυλής, της γλώσσας, της θρησκείας, των πολιτικών ή όποιων άλλων πεποιθήσεων, της ιθαγένειας, της εθνικής ή κοινωνικής προέλευσης ή της περιουσίας. Ανάλογα με την ωριμότητα του τέκνου πρέπει να ζητείται και να συνεκτιμάται η γνώμη του πριν από κάθε απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα, εφόσον η απόφαση αφορά τα συμφέροντά του». Στην προκειμένη περίπτωση, το Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, δικάζοντας αντίθετες αγωγές των διαδίκων με αίτημα να ανατεθεί αποκλειστικά στον καθένα από αυτούς η άσκηση της επιμέλειας του εκτός γάμου γεννηθέντος άρρενος τέκνου τους, το οποίο έχει αναγνωρισθεί εκουσίως από τον πατέρα του, δέχθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι αποδείχθηκαν, κατά το ενδιαφέρον την προκειμένη αναιρετική διαδικασία μέρος, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: «Οι διάδικοι αποδείχθηκε ότι συμβίωναν σε ερωτική σχέση στη Θεσσαλονίκη ... από την 12-1-2014. Δεν έχουν τελέσει μεταξύ τους γάμο, αλλά από τη σχέση τους απέκτησαν ένα τέκνο, τον Ι. Α., που γεννήθηκε στις 20-12-2010, σε χρόνο που η ενάγουσα ... τελούσε ακόμη σε γάμο με το σύζυγο της Ε. Π. Για το λόγο αυτό ο ... πατέρας του τέκνου άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης αγωγή προσβολής πατρότητας του τέκνου. Το ως άνω δικαστήριο, με ... απόφασή του, που κατέστη αμετάκλητη, κήρυξε το τέκνο μη γνήσιο τέκνο του Ε. Π. και έτσι το τέκνο των διαδίκων αναγνωρίστηκε δικαστικά ως τέκνο του εναγομένου – ενάγοντος ... Η ενάγουσα – εναγομένη έχει δύο τέκνα από το γάμο της με τον Ε. Π., την άσκηση της επιμέλειας των οποίων έχει αναλάβει ... ο πατέρας τους Ε. Π., ενώ η επικοινωνία της

με αυτά δεν αποδείχθηκε ότι είναι συχνή ούτε σταθερή. Η ενάγουσα – εναγομένη ... ήταν αρχικώς άνεργη και επιφορτισμένη αποκλειστικά με την ανατροφή του ανήλικου τέκνου της που απέκτησε με τον εναγόμενο, πλην όμως, καίτοι ο ... πατέρας του εργάζεται ως υπάλληλος ..., του καταλογίζει ... ότι αυτός δεν φρόντιζε καθόλου το παιδί και ότι «έχει φορτώσει σ' αυτήν τόσο τη φροντίδα του Ι. όσο και τις υπόλοιπες ανάγκες του παιδιού».Επίσης, η ενάγουσα καταλογίζει στον εναγόμενο ανάρμοστη και βίαιη συμπεριφορά απέναντι της, πλην όμως οι ισχυρισμοί της αυτοί ουδόλως αποδείχθηκαν βάσιμοι. Αντίθετα, αποδείχθηκε ότι τα προβλήματα στη σχέση των διαδίκων άρχισαν, όταν ο εναγόμενος – ενάγων δεν μπορούσε πλέον απλόχερα να παρέχει στην ενάγουσα την οικονομική άνεση που μέχρι τότε της παρείχε, λόγω της μείωσης των εισοδημάτων του τα τελευταία έτη.Το τελευταίο διάστημα η ενάγουσα αποχωρούσε από την κατοικία των διαδίκων μαζί με το ανήλικο τέκνο της Ι. για πολλές ώρες, χωρίς να ξέρει ο εναγόμενος πού πάνε και τι κάνουν. Επίσης ... η ενάγουσα έμενε στο σπίτι μιας φίλης της ονόματι Δ., μετά τη διάσπαση της σχέσης της με τον εναγόμενο, καίτοι αυτή (η φίλη της) έχει τέσσερα παιδιά και κυοφορούσε το πέμπτο, καθώς επίσης φιλοξενούνταν και σε άλλα φιλικά σπίτια. ... Η ενάγουσα κατοικεί πλέον σε πατρική οικία που βρίσκεται επί της οδού ..., συγκατοικώντας με την αδελφή της, χωρίς να προσδιοριστεί με ακρίβεια αν το συγκεκριμένο σπίτι είναι κατοικήσιμο και κατάλληλο για να φιλοξενηθεί εκεί το ανήλικο τέκνο της Ι., δεδομένου ότι η εν λόγω οικία ηλεκτροδοτήθηκε στις 19-9-2016 και δεν προέκυψε ... ότι διαθέτει την ανάλογη επίπλωση και οικιακό εξοπλισμό για να είναι κατοικήσιμη. ... Η ενάγουσα προσλήφθηκε στις 13-9-2016 από συνεργείο καθαρισμού να εργάζεται ως καθαρίστρια, χωρίς να προκύπτει με σαφήνεια το ύφος των μηνιαίων αποδοχών της.Από τα παραπάνω αποδεικνύεται ότι η ενάγουσα δεν έχει μόνιμη και κατάλληλη στέγη διαβίωσης, ότι δεν φροντίζει το τέκνο της να έχει ένα σταθερό πρόγραμμα στη ζωή του, σταθερή στέγη και σταθερό οικογενειακό και κοινωνικό περιβάλλον. Αντίθετα, αποδείχθηκε ότι ο ενάγων πατέρας του διάγει μια συνετή ζωή, ανέκαθεν φροντίζει για τις ανάγκες του τέκνου του, τόσο αυτές της διατροφής και ένδυσης όσο και τις ανάγκες της εν γένει ψυχαγωγίας του και κοινωνικοποίησης του.Με βάση τα παραπάνω αποδειχθέντα το δικαστήριο κρίνει ότι το συμφέρον του ανήλικου τέκνου επιβάλλει να ανατεθεί η επιμέλεια του προσώπου του στον εναγόμενο – ενάγοντα πατέρα του, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να παρέχει στο ανήλικο ένα σταθερό περιβάλλον διαβίωσης, απαραίτητο για την ηλικία του, ενώ η μητέρα του προς το παρόν δεν μπορεί να του προσφέρει κάτι τέτοιο».Με βάση τις

παραδοχές αυτές το Μονομελές Πρωτοδικείο, που έκρινε ανεκκλήτως κατ' άρθρο 47 εδ. α' ν. 2447/1996, απέρριψε την αγωγή της αναιρεσείουσας και δέχθηκε την αγωγή του αναιρεσίβλητου και ανέθεσε σ' αυτόν αποκλειστικά την άσκηση της επιμέλειας του προσώπου του ανηλικού τέκνου των διαδίκων Ι. Έτσι που έκρινε το Μονομελές Πρωτοδικείο ορθά το νόμο ερμήνευσε και εφάρμοσε, και ειδικότερα τις ουσιαστικού δικαίου διατάξεις των άρθρων 1511 και 1515 ΑΚ, διέλαβε δε στην προσβαλλόμενη απόφασή του σαφείς, επαρκείς και χωρίς αντιφάσεις αιτιολογίες σχετικά με το ποιος από τους διαδίκους είναι κατάλληλος να του ανατεθεί αποκλειστικά η επιμέλεια του εκτός γάμου γεννηθέντος τέκνου των, οι οποίες και καθιστούν εφικτό τον αναιρετικό έλεγχο ως προς την ορθή εφαρμογή των ως άνω ουσιαστικού δικαίου διατάξεων, τις οποίες εφάρμοσε, και το νομικό χαρακτηρισμό των περιστατικών που έγιναν δεκτά και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Η αναιρεσείουσα μέμφεται το Μονομελές Πρωτοδικείο ότι παραβίασε τις ως άνω διατάξεις, εφόσον: α) ερμήνευσε το συμφέρον του ανηλικού τέκνου με βάση τις οικονομικές δυνατότητες των διαδίκων, παραβλέποντας το γεγονός ότι η ίδια ήταν το πρόσωπο που εκ των πραγμάτων, λόγω και της ηλικίας του, ασχολείται αποκλειστικά με τη φροντίδα και ανατροφή του και καλύπτει πλήρως τις ανάγκες του για ψυχαγωγία και κοινωνικοποίηση, και β) όφειλε να ζητήσει και να συνεκτιμήσει τη γνώμη του τέκνου και να αιτιολογήσει ειδικά την τυχόν παράλειψη αυτής της υποχρέωσης. Οι αιτιάσεις αυτές είναι αβάσιμες. Ειδικότερα, από τις παραδοχές της προσβαλλόμενης αποφάσεως, όπως εκτέθηκαν παραπάνω, προκύπτει ότι το Μονομελές Πρωτοδικείο δεν έκρινε το ζήτημα της επιμέλειας του ανηλικού τέκνου των διαδίκων με βάση τις οικονομικές δυνατότητες των γονέων του, ούτε εξέλαβε την οικονομική κατάσταση του αναιρεσίβλητου ως αποφασιστικής σημασίας κριτήριο, έστω και αν αναφέρεται μαζί με τα λοιπά στοιχεία που έλαβε υπόψη το δικαστήριο της ουσίας. Αντιθέτως, το γεγονός ότι η αναιρεσείουσα δεν είχε εξασφαλίσει μόνιμη στέγη για το ανήλικο τέκνο τους, αλλά το περιέφερε πότε στην οικία μιας φίλης της με τέσσερα ανήλικα παιδιά και ένα κυοφορούμενο, πότε συγκατοικώντας με την αδελφή της στην πατρική της οικία, στην οποία η σύνδεση με το ηλεκτρικό ρεύμα κατέστη δυνατή μόλις την ημέρα της δικασίμου της υποθέσεως στις 19-9-2016, ήταν το σημαντικό στοιχείο, το οποίο σε συνδυασμό με την παραδοχή ότι ο πατέρας του ανηλικού τέκνου διάγει μια συνετή ζωή και ανέκαθεν φροντίζει για τις ανάγκες του τόσο αυτές της διατροφής και ένδυσης όσο και αυτές της ψυχαγωγίας του οδήγησε το δικαστήριο της ουσίας στην κρίση να αναθέσει αποκλειστικά σ' αυτόν την επιμέλεια

του προσώπου του.Εξάλλου, η αιτίαση ότι το Μονομελές Πρωτοδικείο εσφαλμένα δεν ζήτησε τη γνώμη του τέκνου δεν ευρίσκει έρεισμα στο νόμο, εφόσον από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1511 ΑΚ και 681Γ παρ. 3 εδ. α' και 4 εδ. α', δ' και ε' ΚΠολΔ, προκύπτει ότι το δικαστήριο τότε μόνο οφείλει να ζητήσει και να συνεκτιμήσει τη γνώμη του τέκνου, εάν κρίνει ότι έχει την απαιτούμενη ωριμότητα, η σιωπηρή δε απόρριψη στην προκειμένη περίπτωση από το δικαστήριο της ουσίας του σχετικού αιτήματος της αναιρεσείουσας, ως αποτελούσα εκτίμηση πραγματικών περιστατικών ως προς την ωριμότητα του ανήλικου, δεν υπόκειται σε αναιρετικό έλεγχο.Περαιτέρω, με σαφήνεια εκτίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι το συμφέρον του ανήλικου τέκνου των διαδίκων επιβάλλει να ανατεθεί η επιμέλεια του προσώπου του στον αναιρεσίβλητο – πατέρα του, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να του παρέχει ένα σταθερό περιβάλλον διαβίωσης, απαραίτητο για την ηλικία του, ενώ η μητέρα του προς το παρόν δεν μπορεί να του προσφέρει κάτι τέτοιο, δεν ήταν δεν αναγκαίο για την πληρότητα της αιτιολογίας να αναφέρεται, ενόψει της πολύ μικρής ηλικίας του ανήλικου τέκνου, για ποιο λόγο δεν ζητήθηκε και η γνώμη του, ούτε συνιστά αντίφαση η κρίση του δικαστηρίου ότι η αναιρεσείουσα δεν έχει μόνιμη και κατάλληλη στέγη διαβίωσης με την παραδοχή ότι έχει εγκατασταθεί πλέον στην πατρική της οικία, εφόσον στην εν λόγω παραδοχή προστίθεται ότι συγκατοικεί αυτή με την αδελφή της και το ηλεκτρικό ρεύμα συνδέθηκε μόλις την ημέρα της δικασίμου.Τέλος, και οι λοιπές αιτιάσεις της αναιρεσείουσας ότι το Μονομελές Πρωτοδικείο παρέλειψε να αναφερθεί στους δεσμούς και στις σχέσεις των διαδίκων με το ανήλικο τέκνο τους, στην καταλληλότητα για την ανάληψη του έργου της διαπαιδαγώγησης και στο διαθέσιμο χρόνο εκάστου για την επιμέλεια τούτου, δεν είναι βάσιμες, εφόσον από τις παραδοχές της προσβαλλόμενης αποφάσεως, όπως αυτές εκτέθηκαν παραπάνω, προκύπτει ότι το δικαστήριο της ουσίας περιέλαβε κρίσεις για όλα αυτά τα ζητήματα.Κατά συνέπεια, οι από το άρθρο 559 αρ. 1 και 19 ΚΠολΔ πρώτος και δεύτερος, αντίστοιχα, λόγοι της αιτήσεως αναιρέσεως είναι αβάσιμοι.

Ο λόγος αναιρέσεως από το άρθρο 559 αρ. 11γ ΚΠολΔ ιδρύεται, αν το δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη αποδεικτικά μέσα, που οι διάδικοι επικαλέστηκαν και προσκόμισαν. Με τη διάταξη αυτή, που αποτελεί εκδήλωση της αρχής της συζητήσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ), διασφαλίζεται η συμμόρφωση προς τα άρθρα 335, 338, 339, 340 και 346 ΚΠολΔ, ώστε να λαμβάνονται υπόψη όλα τα αποδεικτικά μέσα, τα οποία νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι και μόνον αυτά. Ο λόγος όμως είναι

αβάσιμος, αν αποδεικνύεται από την προσβαλλόμενη απόφαση ότι το δικαστήριο της ουσίας έλαβε υπόψη όλα τα αποδεικτικά μέσα που επικαλέστηκαν και προσκόμισαν οι διάδικοι προς απόδειξη των ισχυρισμών τους. Προς τούτο αρκεί η γενική αναφορά του είδους του αποδεικτικού μέσου (μάρτυρες, έγγραφα κλπ), που έλαβε υπόψη του το δικαστήριο, χωρίς την ανάγκη ειδικής μνείας και αξιολόγησεως εκάστου και χωρίς διάκριση από ποια αποδεικτικά μέσα προκύπτει άμεση και από ποια έμμεση απόδειξη. Στην προκειμένη περίπτωση, με τον από το άρθρο 559 αρ. 11γ ΚΠολΔ τρίτο λόγο της αιτήσεως αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα μέμφεται το Μονομελές Πρωτοδικείο ότι, προκειμένου να καταλήξει στην κρίση του περί της αναθέσεως αποκλειστικά στον αναιρεσίβλητο της επιμέλειας του προσώπου του ανηλικού τέκνου των διαδίκων, δεν έλαβε υπόψη και δεν συνεκτίμησε με τις λοιπές αποδείξεις τα έγγραφα που επικαλέσθηκε και προσκόμισε αυτή κατά την ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου συζήτηση, και συγκεκριμένα: 1) την υπ' αριθμ. 18/2011 διάταξη της Εισαγγελέα Πρωτοδικών, 2) ακριβή αποσπάσματα από το βιβλίο συμβάντων του Α.Τ.της 25-2-2015 και 27-5-2015, 3) την από 17-12-2010 δήλωση του αναιρεσίβλητου ενώπιον του Πταισματοδίκη του ... Τμήματος ..., 4) την ...-6-2012 βεβαίωση του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης και 5) την ...16-9-2015 βεβαίωση της Δ' Δημοτικής Κοινότητας, από τα οποία αποδεικνύεται η άσκηση ενδοοικογενειακής βίας σε βάρος της εκ μέρους του αναιρεσίβλητου και η εκ μέρους του παρακολούθηση ειδικού συμβουλευτικού προγράμματος κατά τις διατάξεις περί ποινικής διαμεσολάβησης. Ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος, γιατί από την προσβαλλόμενη απόφαση, και ειδικότερα από την περιεχόμενη σ' αυτήν βεβαίωση ότι λήφθηκαν υπόψη όλα τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα, σε συνδυασμό με τις σκέψεις και το σύνολο των αποδεικτικών αναλύσεων που περιέχει στο αιτιολογικό της, και ειδικότερα τη φράση ότι «η ενάγουσα καταλογίζει στον εναγόμενο ανάρμοστη και βίαιη συμπεριφορά απέναντι της, πλην όμως οι ισχυρισμοί της αυτοί ουδόλως αποδείχθηκαν βάσιμοι», δεν καταλείπεται καμιά απολύτως αμφιβολία ότι το Μονομελές Πρωτοδικείο, για το σχηματισμό του αποδεικτικού του πορίσματος, έλαβε υπόψη του και συνεκτίμησε μαζί με τα λοιπά αποδεικτικά μέσα και τα πιο πάνω αναφερόμενα έγγραφα, χωρίς να είναι υποχρεωμένο να κάνει ειδική μνεία ή χωριστή αξιολόγηση του καθενός. Κατ' ακολουθίαν τούτων πρέπει να απορριφθεί η αίτηση αναιρέσεως, να καταδικασθεί η αναιρεσείουσα ως ηττώμενη διάδικος στη δικαστική δαπάνη του

αναιρεσίβλητου (άρθρο 176, 183, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται στο διατακτικό». (areiospagos.gr)

Αναδημοσίευση από legalnews24.gr

Δημοσιεύθηκε ο Νόμος 4605/2019 – Νόμος του Κράτους οι νέες διατάξεις για την προστασία πρώτης κατοικίας

Διατάξεις για την προστασία του εμπορικού απορρήτου και τον περιορισμό της ευθύνης των εταίρων αστικών εταιρειών

Δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ο Νόμος 4605/2019 για την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία (ΕΕ) 2016/943 σχετικά με την προστασία της τεχνογνωσίας και των επιχειρηματικών πληροφοριών που δεν έχουν αποκαλυφθεί (εμπορικό απόρρητο) από την παράνομη απόκτηση, χρήση και αποκάλυψή τους.

Ο νέος Νόμος περιλαμβάνει, πέραν των διατάξεων για την προστασία του εμπορικού απορρήτου αλλά και τον περιορισμό της ευθύνης των εταίρων αστικών εταιρειών, τις νέες διατάξεις για την προστασία της κύριας κατοικίας.

Σύμφωνα με το άρθρο 84 του νόμου, η ισχύς των νέων διατάξεων αρχίζει την 30η Απριλίου 2019.

Πεδίο εφαρμογής – προϋποθέσεις επιλεξιμότητας

1. Φυσικό πρόσωπο με ή χωρίς πτωχευτική ικανότητα δικαιούται να ζητήσει τη ρύθμιση των οφειλών των παραγράφων 2 και 3, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους, προκειμένου να προστατεύσει την κύρια κατοικία του από την αναγκαστική ρευστοποίηση, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις επιλεξιμότητας:

α) Το αιτούν φυσικό πρόσωπο έχει εμπράγματο δικαίωμα, αποκλειστικής ή κατ'ιδανικό μερίδιο, κυριότητας, πλήρους ή ψιλής, ή επικαρπίας σε ακίνητο, το οποίο αποτελεί την κύρια κατοικία του και βρίσκεται στην Ελλάδα.

β) Δεν έχει εκδοθεί οριστική απόφαση, που απέρριψε αίτηση του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 (Α' 130) λόγω δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε αδυναμία πληρωμής ή λόγω ύπαρξης επαρκούς περιουσίας του αιτούντος ή που δέχθηκε την αίτηση, ακόμα κι αν ο οφειλέτης εξέπεσε κατά την παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 3869/2010 ή

το σχέδιο διευθέτησης οφειλών καταγγέλθηκε κατά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010. Αν εκδόθηκε τέτοια απόφαση, το φυσικό πρόσωπο μπορεί να ασκήσει την αίτηση του άρθρου 72 μόνο αν πριν την άσκηση της αίτησής του και πριν την πάροδο της προθεσμίας της παραγράφου 1 του άρθρου 72 η απόφαση εξαφανίστηκε ή αναιρέθηκε ύστερα από παραδοχή ένδικου μέσου.

γ) Η αξία της προστατευόμενης κύριας κατοικίας, κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 72, δεν υπερβαίνει τα 175.000 ευρώ, αν στις οφειλές της παραγράφου 2 περιλαμβάνονται επιχειρηματικά δάνεια, και τα 250.000 ευρώ σε κάθε άλλη περίπτωση.

δ) Το οικογενειακό εισόδημα του αιτούντος φυσικού προσώπου, κατά το τελευταίο έτος, για το οποίο υπάρχει δυνατότητα υποβολής φορολογικής δήλωσης, δεν υπερβαίνει τα 12.500 ευρώ. Το ποσό του προηγούμενου εδαφίου προσαυξάνεται κατά 8.500 ευρώ για τον σύζυγο και κατά 5.000 ευρώ για κάθε εξαρτώμενο μέλος και μέχρι τα τρία εξαρτώμενα μέλη.

ε) Αν το σύνολο των οφειλών των παραγράφων 2 έως 4 υπερβαίνει τα 20.000 ευρώ, η ακίνητη περιουσία του αιτούντα, του συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών, πέραν της κύριας κατοικίας του αιτούντα, καθώς και τα μεταφορικά μέσα του αιτούντα και του συζύγου του, έχουν συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τα 80.000 ευρώ κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 72.

στ) Οι καταθέσεις, τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα και τα πολύτιμα μέταλλα, σε νομίσματα ή ράβδους, του αιτούντος και του συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών έχουν συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τα 15.000 ευρώ κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 72.

ζ) Υφίσταται τουλάχιστον μία οφειλή επιδεκτική ρύθμισης κατά τις παραγράφους 2 έως 6.

η) Το σύνολο του ανεξόφλητου κεφαλαίου, στο οποίο συνυπολογίζονται λογιστικοποιημένοι τόκοι και, αν υπάρχουν, έξοδα εκτέλεσης, των οφειλών των παραγράφων 2 και 3, κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του άρθρου 72, δεν υπερβαίνει τις 130.000 ευρώ ανά πιστωτή ή τις 100.000 ανά πιστωτή αν στις οφειλές αυτές περιλαμβάνονται επιχειρηματικά δάνεια. Αν η οφειλή έχει συνομολογηθεί σε

άλλο, πλην ευρώ, νόμισμα, τότε για τον καθορισμό του μέγιστου ορίου των 130.000 ευρώ ή των 100.000 ευρώ, αντίστοιχα λαμβάνεται υπόψη η ισοτιμία αλλοδαπού νομίσματος και ευρώ κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 72.

2. Με το παρόν Μέρος, το φυσικό πρόσωπο, για το οποίο συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, μπορεί να ρυθμίσει οφειλές του από οποιαδήποτε αιτία προς πιστωτικά ιδρύματα, καθώς και οφειλές του από στεγαστικό δάνειο προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, εφόσον για τις οφειλές αυτές έχει εγγράφει, πριν την άσκηση της αίτησης του άρθρου 72, υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης σε ακίνητο, που χρησιμοποιείται ως κύρια κατοικία του, και οι οφειλές αυτές βρίσκονταν σε καθυστέρηση τουλάχιστον ενενήντα ημερών κατά την 31η Δεκεμβρίου 2018.

3. Με τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 ο τρίτος κύριος μπορεί να ρυθμίσει οφειλές άλλων ενοχικά υπόχρεων φυσικών προσώπων από οποιαδήποτε αιτία προς πιστωτικά ιδρύματα ή από στεγαστικό δάνειο προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, για τις οποίες έχει παραχωρηθεί υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης στη δική του κύρια κατοικία, εφόσον οι οφειλές αυτές βρίσκονταν σε καθυστέρηση τουλάχιστον ενενήντα ημερών κατά την 31η Δεκεμβρίου 2018.

4. Η μεταβίβαση των απαιτήσεων των πιστωτικών ιδρυμάτων ή η ανάθεση της διαχείρισής τους κατά τον ν. 4354/2015 (Α' 176), καθώς επίσης η τιτλοποίησή τους κατά τον ν. 3156/2003 (Α' 157) ή η υποκατάσταση εγγυητή ή εν γένει συνοφειλέτη σε αυτές δεν εμποδίζει τη ρύθμισή τους κατά το παρόν Μέρος.

5. Δεν ρυθμίζονται με το παρόν Μέρος οφειλές φυσικών προσώπων, για τις οποίες υφίσταται εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου.

6. Δεν ρυθμίζονται με τον παρόν Μέρος οφειλές, που κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 72, έχουν ρυθμιστεί σύμφωνα με τα άρθρα 99 επ. του ν. 3588/2007 (Α' 153), τα άρθρα 61 έως 67 του ν. 4307/2014 (Α' 246) ή το ν. 4469/2017 (Α' 62), ή για τις οποίες υπάρχει εκκρεμής αίτηση ρύθμισης κατά τις διατάξεις αυτές.

Δείτε αναλυτικά τον [Νόμο 4605/2019](#) και την [αιτιολογική του έκθεση](#).

Αναδημοσίευση από lawspot.gr

Οι (τελικές) νέες διατάξεις για την προστασία της πρώτης κατοικίας

Οι νέες διατάξεις για την κύρια κατοικία, όπως εγκρίθηκαν από τη Βουλή

Μόλις πριν λίγες ημέρες (29/3) υπερψηφίστηκε από τη Βουλή το σχέδιο νόμου για την προστασίας του εμπορικού απορρήτου, στο οποίο περιλαμβάνονταν και οι νέες διατάξεις για την προστασία της κύριας κατοικίας.

Δεδομένου του έντονου ενδιαφέροντος που υπάρχει από πολίτες και νομικούς για το νέο πλαίσιο, παρουσιάζουμε σε επεξεργάσιμη μορφή τις νέες διατάξεις στην τελική τους μορφή, όπως ψηφίστηκαν την Παρασκευή.

Σύμφωνα με το άρθρο 84 του σχεδίου νόμου, η ισχύς των νέων διατάξεων αρχίζει την 30η Απριλίου 2019.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ ΑΠΟΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΜΕ ΥΠΟΘΗΚΗ ΣΕ ΚΥΡΙΑ ΚΑΤΟΙΚΙΑ

Άρθρο 68 Πεδίο εφαρμογής – προϋποθέσεις επιλεξιμότητας

1. Φυσικό πρόσωπο με ή χωρίς πτωχευτική ικανότητα δικαιούται να ζητήσει τη ρύθμιση των οφειλών των παραγράφων 2 και 3, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους, προκειμένου να προστατεύσει την κύρια κατοικία του από την αναγκαστική ρευστοποίηση, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις επιλεξιμότητας:

α) Το αιτούν φυσικό πρόσωπο έχει εμπράγματο δικαίωμα, αποκλειστικής ή κατ'ιδανικό μερίδιο, κυριότητας, πλήρους ή ψιλής, ή επικαρπίας σε ακίνητο, το οποίο αποτελεί την κύρια κατοικία του και βρίσκεται στην Ελλάδα.

β) Δεν έχει εκδοθεί οριστική απόφαση, που απέρριψε αίτηση του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 (Α' 130) λόγω δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε αδυναμία πληρωμής ή λόγω ύπαρξης επαρκούς περιουσίας του αιτούντος ή που δέχθηκε την αίτηση,

ακόμα κι αν ο οφειλέτης εξέπεσε κατά την παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 3869/2010 ή το σχέδιο διευθέτησης οφειλών καταγγέλθηκε κατά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010. Αν εκδόθηκε τέτοια απόφαση, το φυσικό πρόσωπο μπορεί να ασκήσει την αίτηση του άρθρου 72 μόνο αν πριν την άσκηση της αίτησής του και πριν την πάροδο της προθεσμίας της παραγράφου 1 του άρθρου 72 η απόφαση εξαφανίστηκε ή αναιρέθηκε ύστερα από παραδοχή ένδικου μέσου.

γ) Η αξία της προστατευόμενης κύριας κατοικίας, κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 72, δεν υπερβαίνει τα 175.000 ευρώ, αν στις οφειλές της παραγράφου 2 περιλαμβάνονται επιχειρηματικά δάνεια, και τα 250.000 ευρώ σε κάθε άλλη περίπτωση.

δ) Το οικογενειακό εισόδημα του αιτούντος φυσικού προσώπου, κατά το τελευταίο έτος, για το οποίο υπάρχει δυνατότητα υποβολής φορολογικής δήλωσης, δεν υπερβαίνει τα 12.500 ευρώ. Το ποσό του προηγούμενου εδαφίου προσαυξάνεται κατά 8.500 ευρώ για τον σύζυγο και κατά 5.000 ευρώ για κάθε εξαρτώμενο μέλος και μέχρι τα τρία εξαρτώμενα μέλη.

ε) Αν το σύνολο των οφειλών των παραγράφων 2 έως 4 υπερβαίνει τα 20.000 ευρώ, η ακίνητη περιουσία του αιτούντα, του συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών, πέραν της κύριας κατοικίας του αιτούντα, καθώς και τα μεταφορικά μέσα του αιτούντα και του συζύγου του, έχουν συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τα 80.000 ευρώ κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 72.

στ) Οι καταθέσεις, τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα και τα πολύτιμα μέταλλα, σε νομίσματα ή ράβδους, του αιτούντος και του συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών έχουν συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τα 15.000 ευρώ κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 72.

ζ) Υφίσταται τουλάχιστον μία οφειλή επιδεκτική ρύθμισης κατά τις παραγράφους 2 έως 6.

η) Το σύνολο του ανεξόφλητου κεφαλαίου, στο οποίο συνυπολογίζονται λογιστικοποιημένοι τόκοι και, αν υπάρχουν, έξοδα εκτέλεσης, των οφειλών των παραγράφων 2 και 3, κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του άρθρου 72, δεν υπερβαίνει τις 130.000 ευρώ ανά πιστωτή ή τις 100.000 ανά πιστωτή αν στις οφειλές

αυτές περιλαμβάνονται επιχειρηματικά δάνεια. Αν η οφειλή έχει συνολογηθεί σε άλλο, πλην ευρώ, νόμισμα, τότε για τον καθορισμό του μέγιστου ορίου των 130.000 ευρώ ή των 100.000 ευρώ, αντίστοιχα λαμβάνεται υπόψη η ισοτιμία αλλοδαπού νομίσματος και ευρώ κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 72.

2. Με το παρόν Μέρος, το φυσικό πρόσωπο, για το οποίο συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, μπορεί να ρυθμίσει οφειλές του από οποιαδήποτε αιτία προς πιστωτικά ιδρύματα, καθώς και οφειλές του από στεγαστικό δάνειο προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, εφόσον για τις οφειλές αυτές έχει εγγράφει, πριν την άσκηση της αίτησης του άρθρου 72, υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης σε ακίνητο, που χρησιμοποιείται ως κύρια κατοικία του, και οι οφειλές αυτές βρίσκονταν σε καθυστέρηση τουλάχιστον ενενήντα ημερών κατά την 31η Δεκεμβρίου 2018.

3. Με τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 ο τρίτος κύριος μπορεί να ρυθμίσει οφειλές άλλων ενοχικά υπόχρεων φυσικών προσώπων από οποιαδήποτε αιτία προς πιστωτικά ιδρύματα ή από στεγαστικό δάνειο προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, για τις οποίες έχει παραχωρηθεί υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης στη δική του κύρια κατοικία, εφόσον οι οφειλές αυτές βρίσκονταν σε καθυστέρηση τουλάχιστον ενενήντα ημερών κατά την 31η Δεκεμβρίου 2018.

4. Η μεταβίβαση των απαιτήσεων των πιστωτικών ιδρυμάτων ή η ανάθεση της διαχείρισής τους κατά τον ν. 4354/2015 (Α' 176), καθώς επίσης η τιτλοποίησή τους κατά τον ν. 3156/2003 (Α' 157) ή η υποκατάσταση εγγυητή ή εν γένει συνοφειλέτη σε αυτές δεν εμποδίζει τη ρύθμισή τους κατά το παρόν Μέρος.

5. Δεν ρυθμίζονται με το παρόν Μέρος οφειλές φυσικών προσώπων, για τις οποίες υφίσταται εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου.

6. Δεν ρυθμίζονται με τον παρόν Μέρος οφειλές, που κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 72, έχουν ρυθμιστεί σύμφωνα με τα άρθρα 99 επ. του ν. 3588/2007 (Α' 153), τα άρθρα 61 έως 67 του ν. 4307/2014 (Α' 246) ή το ν. 4469/2017 (Α' 62), ή για τις οποίες υπάρχει εκκρεμής αίτηση ρύθμισης κατά τις διατάξεις αυτές.

Άρθρο 69 Ορισμοί

Για τις ανάγκες του παρόντος Μέρους:

α) Ο όρος «πιστωτικό ίδρυμα» περιλαμβάνει και εκείνα που τελούν υπό ειδική εκκαθάριση.

β) Ο όρος «σύζυγος» περιλαμβάνει και τον αντισυμβαλλόμενο σε σύμφωνο συμβίωσης του ν. 4356/2015 (Α' 181) ή του ν. 3719/2008 (Α' 241).

γ) Ως «εξαρτώμενα μέλη» νοούνται τα πρόσωπα που ορίζονται στο άρθρο 11 του ν. 4172/2013 (Α' 167).

δ) Ως «οικογενειακό εισόδημα» νοείται το άθροισμα των εισοδημάτων του αιτούντος, του συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών, μειωμένο κατά τους αναλογούντες φόρους, την ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του ν. 4172/2013 και το τέλος επιτηδεύματος του άρθρου 31 του ν. 3986/2011 (Α' 152). Στο «οικογενειακό εισόδημα» συμπεριλαμβάνονται και τα αφορολόγητα, καθώς και τα αυτοτελώς φορολογούμενα ποσά.

ε) Ως «δημόσιος τομέας» νοείται το σύνολο των φορέων που απαριθμείται στην περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143).

στ) Ως «κύρια κατοικία» νοείται αυτή που προκύπτει από την τελευταία υποβληθείσα φορολογική δήλωση του αιτούντος.

ζ) Ως «χρηματοπιστωτικά προϊόντα» νοούνται τα μέσα χρηματαγοράς κατά την παρ. 17 του άρθρου 4 του ν. 4514/2018 (Α' 14) οι κινητές αξίες κατά την παρ. 44 του άρθρου 4 του ν. 4514/2018 και τα εξαγοράσιμα ασφαλιστήρια συμβόλαια ζωής.

η) Ως «μεταφορικά μέσα» νοούνται τα αναφερόμενα στις περιπτώσεις γ', στ' και ζ' της παρ. 1 του άρθρου 31 του ν. 4172/2013, εφόσον ανήκουν στην κυριότητα του αιτούντα ή του συζύγου του.

Άρθρο 70 Προσδιορισμός αξίας περιουσιακών στοιχείων

1. Για να κριθεί η επιλεξιμότητα του αιτούντος κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 68, ως αξία του ακινήτου, αν αυτό βρίσκεται στην Ελλάδα, λογίζεται η φορολογητέα αξία για τον υπολογισμό του συμπληρωματικού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) σύμφωνα με τον ν. 4223/2013 (Α' 287), όπως αυτή προκύπτει από την τελευταία πράξη προσδιορισμού φόρου. Για γήπεδα εκτός σχεδίου πόλης και οικισμού, για τα οποία δεν προσδιορίζεται αξία ΕΝ.Φ.Ι.Α., ως αξία ακινήτων λογίζεται η αντικειμενική αξία αυτών, όπως αυτή προκύπτει από τις διατάξεις του

άρθρου 41Α του ν. 1249/1982 (Α' 43) και της υπ' αριθμ. 1144814/26361/ΠΟΛ./1310/1998 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών (Β' 1328). Αν το ακίνητο βρίσκεται στην αλλοδαπή, για την επιλεξιμότητα του αιτούντος κατά την περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 68 λαμβάνεται υπόψη η εμπορική αξία.

2. Για τον προσδιορισμό του καταβλητέου ποσού κατά το άρθρο 75, ως αξία της κύριας κατοικίας λογίζεται η εμπορική της αξία όπως είχε καταχωρισθεί στα βιβλία του πιστωτικού ιδρύματος κατά την 31η Δεκεμβρίου του τελευταίου έτους, πριν την υποβολή της αίτησης του άρθρου 72. Εάν η αίτηση του άρθρου 72 υποβληθεί μέχρι την 30η Απριλίου λαμβάνεται υπόψη η αξία της 31ης Δεκεμβρίου του προτελευταίου έτους πριν την υποβολή της αίτησης του άρθρου 72. Ο αιτών μπορεί να αποδείξει ότι η εμπορική αξία της κύριας κατοικίας του είναι διαφορετική από την καταχωρισμένη στα βιβλία των πιστωτών, οπότε το ποσό της παραγράφου 1 του άρθρου 75 καθορίζεται με βάση την αποδεικνυόμενη εμπορική αξία.

3. Αν ο αιτών έχει κατ' ιδανικό μερίδιο κυριότητα, πλήρη ή ψιλή, ή επικαρπία στην κύρια κατοικία του, κρίσιμη για την επιλεξιμότητά του κατά την περίπτ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 68 είναι η αξία της πλήρους και αποκλειστικής κυριότητας. Για τον προσδιορισμό του καταβλητέου ποσού κατά το άρθρο 75, κρίσιμη είναι η αξία του ιδανικού του μεριδίου και, αν ο αιτών έχει επικαρπία ή ψιλή κυριότητα, το ήμισυ της αξίας της πλήρους κυριότητας. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται αναλόγως και για την αποτίμηση των λοιπών περιουσιακών στοιχείων του αιτούντος κατά την περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 68.

Άρθρο 71 Ηλεκτρονική πλατφόρμα

Η διαδικασία που περιγράφεται στο παρόν Μέρος, με εξαίρεση τις διαδικαστικές πράξεις ενώπιον του δικαστηρίου, διεξάγεται μέσω ψηφιακής πλατφόρμας ηλεκτρονικής υποβολής και διαχείρισης αιτήσεων, η οποία αναπτύσσεται από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών (Γ.Γ.Π.Σ.) σε συνεργασία με την Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.). Η πλατφόρμα φιλοξενείται και λειτουργεί στις υποδομές της Γ.Γ.Π.Σ.. Στην πλατφόρμα παρέχεται πρόσβαση μέσω της ιστοσελίδας της Ε.Γ.Δ.Ι.Χ..

Άρθρο 72 Υποβολή αίτησης

1. Κάθε φυσικό πρόσωπο, στο οποίο συντρέχουν οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας της παραγράφου 1 του άρθρου 68, μπορεί έως την 31η Δεκεμβρίου 2019 να υποβάλει αίτηση για ρύθμιση των οφειλών των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 68, με σκοπό την προστασία της κύριας κατοικίας του από την αναγκαστική ρευστοποίηση.

2. Απαγορεύεται η υποβολή δεύτερης αίτησης από το ίδιο φυσικό πρόσωπο, ακόμα κι αν με τη δεύτερη αίτηση ζητείται ρύθμιση διαφορετικών οφειλών σε σχέση με την πρώτη ή αν ο αιτών εξέπεσε της ρύθμισης που προέκυψε από την προηγούμενη αίτηση.

3. Αν υπάρχουν ελλείψεις ή σφάλματα της αίτησης, τα οποία δεν μπορούν να διορθωθούν με εισαγωγή των στοιχείων στην ηλεκτρονική πλατφόρμα, μπορεί η αίτηση να διαγραφεί και ταυτόχρονα να επανυποβληθεί. Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 1 του άρθρου 78.

4. Η αίτηση περιέχει:

α) Πλήρη στοιχεία του αιτούντος (ονοματεπώνυμο, πατρώνυμο, ημερομηνία γέννησης, διεύθυνση οικίας και εργασίας, Αριθμό Φορολογικού Μητρώου, Αριθμό Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης, Κωδικούς Αριθμούς Δραστηριότητας, αν είναι επιτηδευματίας, τηλέφωνο, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου).

β) Στοιχεία του συζύγου και των εξαρτώμενων μελών του.

γ) Εισοδήματα του αιτούντος, του συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών του από οποιαδήποτε πηγή και αιτία.

δ) Κατάλογο των πιστωτών, με ληξιπρόθεσμες ή μη απαιτήσεις, για τις οποίες έχει εγγραφεί υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης στην κύρια κατοικία, το οφειλόμενο ποσό ανά πιστωτή, την ημερομηνία, αναφορικά με την οποία προσδιορίζεται το ύψος της κάθε οφειλής, και τους συνοφειλέτες που ευθύνονται έναντι κάθε πιστωτή.

ε) Κατάλογο των περιουσιακών στοιχείων των περιπτώσεων ε' και στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 68, στην Ελλάδα και στην αλλοδαπή.

στ) Πλήρη περιγραφή των βαρών και λοιπών εξασφαλίσεων (είδος βάρους ή εξασφάλισης, πιστωτής, ασφαλιζόμενο ποσό, σειρά, δημόσιο βιβλίο), που είναι εγγεγραμμένα στην κύρια κατοικία του αιτούντος.

ζ) Κατάλογο των πιστωτών με οφειλές ανεπίδεκτες ρύθμισης κατά τις παραγράφους 2 έως 6 του άρθρου 68, έκαστος των οποίων έχει απαίτηση ανώτερη των 2.000 ευρώ.

η) Δήλωση του αιτούντος, ότι: αα) δεν εκδόθηκε οριστική απόφαση, που απέρριψε αίτησή του κατά το άρθρο 4 του ν. 3869/2010 λόγω δόλιας περιέλευσής του σε αδυναμία πληρωμής ή λόγω ύπαρξης επαρκούς περιουσίας ή που εξαίρεσε την κύρια κατοικία του από τη ρευστοποίηση κατά την παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010, ββ) οι οφειλές, των οποίων ζητεί τη ρύθμιση, δεν έχουν ρυθμιστεί σύμφωνα με τα άρθρα 99 επ. του ν. 3588/2007, τα άρθρα 61 έως 67 του ν. 4307/2014 ή το ν. 4469/2017, ούτε υπάρχει εκκρεμής αίτηση ρύθμισής τους κατά τις διατάξεις αυτές.

5. Η αίτηση συνυπογράφεται από το σύζυγο και τα εξαρτώμενα μέλη του αιτούντος ή τους νόμιμους αντιπροσώπους τους.

6. Ο αιτών συνοδεύει υποχρεωτικά την αίτησή του με τα παρακάτω δικαιολογητικά:

α) πιστοποιητικό βαρών της κύριας κατοικίας από το 68 αρμόδιο Υποθηκοφυλακείο ή αντίγραφο του κτηματολογικού φύλλου αυτής,

β) αν ο οφειλέτης ή ο σύζυγός του είναι κύριος ή επικαρπωτής γηπέδων εκτός σχεδίου πόλης και οικισμού, για το οποίο δεν προσδιορίζεται αξία ΕΝ.Φ.Ι.Α., συμπληρωμένο έντυπο υπολογισμού αξίας γηπέδου, υπογεγραμμένο από συμβολαιογράφο.

Ο αιτών μπορεί επίσης να συνοδεύει την αίτησή του με οποιοδήποτε άλλο έγγραφο, στοιχείο ή πληροφορία, τα οποία θεωρεί σημαντικά για την επιτυχία της διαδικασίας.

7. Κατά την υποβολή της αίτησης ανακτώνται αυτόματα από τη βάση δεδομένων της Φορολογικής Διοίκησης:

α) δήλωση εισοδήματος φυσικών προσώπων (Ε1),

β) κατάσταση οικονομικών στοιχείων από επιχειρηματική δραστηριότητα (Ε3) του τελευταίου έτους,

γ) δήλωση στοιχείων ακινήτων (Ε9),

δ) πράξη διοικητικού προσδιορισμού του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) του τελευταίου φορολογικού έτους,

ε) πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου εισοδήματος (εκκαθαριστικό) του τελευταίου φορολογικού έτους,

στ) κινητά περιουσιακά στοιχεία (αυτοκίνητα, αεροσκάφη, πλοία, σκάφη) του αιτούντος, που αναφέρονται στο έντυπο Ε1 του τελευταίου φορολογικού έτους.

Τα έγγραφα της παρούσας παραγράφου αντλούνται αυτόματα εκκινώντας από την τελευταία διαθέσιμη έκδοσή τους, εφόσον δεν έχει παρέλθει η αντίστοιχη προθεσμία υποβολής τους βάσει της κείμενης νομοθεσίας. Μετά την παρέλευση των προβλεπόμενων προθεσμιών η αυτόματη άντληση των εγγράφων, εκκινεί από την τελευταία έκδοση για την οποία υπάρχει υποχρέωση υποβολής.

8. Κατά την υποβολή της αίτησης ανακτώνται αυτόματα από τα πιστωτικά ιδρύματα:

α) στοιχεία αναφορικά με τις απαιτήσεις προς πιστωτικά ιδρύματα, οι οποίες είναι επιδεκτικές ρύθμισης κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 68, το οφειλόμενο ποσό ανά πιστωτή, την ημερομηνία, αναφορικά με την οποία προσδιορίζεται το ύψος της κάθε οφειλής, και τους συνοφειλέτες που ευθύνονται έναντι κάθε πιστωτή,

β) στοιχεία αναφορικά με καταθέσεις και χρηματοπιστωτικά προϊόντα του τηρούνται στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα καθώς και την εκτιμώμενη αξία τους,

γ) τα στοιχεία βαρών και λοιπών εξασφαλίσεων επί των ακίνητων περιουσιακών στοιχείων του αιτούντος που βρίσκονται στη διάθεσή τους.

9. Αν τα δικαιολογητικά των παραγράφων 7 και 8 δεν ανακτηθούν αυτόματα από τις αντίστοιχες βάσεις δεδομένων για οποιονδήποτε λόγο, τότε υποβάλλονται από τον αιτούντα.

10. Με την αίτηση υπαγωγής στη διαδικασία, ο αιτών παρέχει άδεια στους συμμετέχοντες πιστωτές και στο Δημόσιο για πρόσβαση, επεξεργασία και διασταύρωση των δεδομένων του, τα οποία περιλαμβάνονται στην αίτηση και τα συνοδευτικά έγγραφα, όσο και άλλων δεδομένων του που βρίσκονται στην κατοχή των συμμετεχόντων πιστωτών για τους σκοπούς της συνολικής διαδικασίας του παρόντος Μέρους. Η άδεια του προηγούμενου εδαφίου συνεπάγεται την άρση του απορρήτου των τραπεζικών καταθέσεων του άρθρου 1 του ν.δ. 1059/1971 (Α' 270) και του φορολογικού απορρήτου του άρθρου 17 του ν. 4174/2013 (Α' 170). Η άρση του τραπεζικού απορρήτου του προηγούμενου εδαφίου αφορά χρονική περίοδο, η

οποία εκκινεί πέντε (5) έτη πριν από την οριστική υποβολή της αίτησης και διαρκεί μέχρι την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που αναλαμβάνει ο αιτών με τη συναινετική ή δικαστική ρύθμιση. Η άρση του φορολογικού απορρήτου κατά το δεύτερο εδάφιο αφορά χρονική περίοδο, η οποία εκκινεί πέντε (5) έτη πριν από την οριστική υποβολή της αίτησης και διαρκεί μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας συναινετικής ρύθμισης του άρθρου 74 ή την αμετάκλητη περάτωση της δίκης του άρθρου 77. Έναντι του Δημοσίου η άρση του απορρήτου εκτείνεται σε όλη τη χρονική διάρκεια της ρύθμισης.

11. Η αίτηση υπέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986 (Α' 75) του αιτούντα και των συνυπογραφόντων, συζύγου και εξαρτώμενων μελών για την ακρίβεια και την πληρότητα του περιεχομένου της αίτησης και των υποβληθέντων εγγράφων. Ο αιτών ενημερώνεται κατά την υποβολή της αίτησης για τις συνέπειες της ψευδούς υπεύθυνης δήλωσης, όπως αυτές προβλέπονται στην παρ. 6 του άρθρου 22 του ν. 1599/1986.

12. Αν αποδεικνύεται με δημόσια έγγραφα ότι η υπεύθυνη δήλωση της παραγράφου 11 είναι ψευδής, τότε, εφόσον η ανακρίβεια επιδρά στην επιλεξιμότητα του αιτούντος, η δικαστική ή η εξώδικη ρύθμιση θεωρείται αυτοδικαίως άκυρη, ο οφειλέτης εκπίπτει όλων των δικαιωμάτων βάσει της ρύθμισης, οφείλει να καταβάλει στον πιστωτή την οφειλή που προκύπτει από την αρχική σύμβαση μειωμένη κατά τα ποσά που καταβλήθηκαν και ο θιγόμενος πιστωτής μπορεί να επισπεύσει άμεσα αναγκαστική εκτέλεση. Η εν λόγω οφειλή επιβαρύνεται με επιτόκιο πέντε τοις εκατό (5%). Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 80 εφαρμόζεται αναλόγως. Η Διοίκηση υποχρεούται να ανακαλέσει με αναδρομική ενέργεια την απόφαση, με την οποία εγκρίθηκε η συνεισφορά του Δημοσίου κατά το άρθρο 76, αν αποδεικνύεται με οποιονδήποτε τρόπο ότι η απόφαση στηρίχθηκε σε ψευδή στοιχεία. Σε αυτήν την περίπτωση το Δημόσιο αναζητά από τον αιτούντα την καταβληθείσα συνεισφορά, η οποία επιβαρύνεται με επιτόκιο πέντε τοις εκατό (5%) από τον χρόνο καταβολής της.

13. Η υποβολή της αίτησης διακόπτει τη διαδικασία του Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών, που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4224/2013 (Α' 288). Αν για οποιονδήποτε λόγο η διαδικασία του παρόντος Μέρους δεν τελεσφορήσει, δεν απαιτείται συνέχιση της διαδικασίας επίλυσης καθυστερήσεων του Κώδικα Δεοντολογίας.

14. Η αίτηση, μετά τον προέλεγχο επιλεξιμότητας κατά το άρθρο 73, μεταγράφεται με επιμέλεια οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον στο βιβλίο μεταγραφών ή καταχωρίζεται στο κτηματολογικό φύλλο της κύριας κατοικίας του αιτούντος.

Άρθρο 73 Προέλεγχος επιλεξιμότητας

Πριν την οριστική υποβολή της αίτησης, η πλατφόρμα, με ειδική ένδειξη, ενημερώνει τον αιτούντα για την επιλεξιμότητά του ή μη. Αν, παρά την ένδειξη για μη επιλεξιμότητα, ο αιτών υποβάλει οριστικά την αίτησή του, η πλατφόρμα εμποδίζει την περαιτέρω πρόοδο της διαδικασίας και εκδίδεται βεβαίωση περί απόρριψης της αίτησης.

Άρθρο 74 Διαδικασία συναινετικής ρύθμισης

1. Μόλις υποβληθεί οριστικά η αίτηση, η πλατφόρμα κοινοποιεί την αίτηση και τα συνοδευτικά της έγγραφα στους πιστωτές, των οποίων οι απαιτήσεις ζητείται να ρυθμιστούν.

2. Μέσα σε έναν μήνα από την κοινοποίηση της αίτησης κάθε πιστωτής μπορεί να υποβάλλει πρόταση για ρύθμιση της απαίτησής του σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 75. Αν ο πιστωτής αρνηθεί την υποβολή πρότασης, ισχυριζόμενος ότι ο αιτών είναι μη επιλέξιμος, προσδιορίζει τον λόγο της μη επιλεξιμότητας και μεταφορτώνει το σχετικό αποδεικτικό έγγραφο, αν αυτό υπάρχει.

3. Οι πιστωτές, συμπεριλαμβανομένων των πιστωτικών ιδρυμάτων, μπορούν να διατυπώσουν προς τον οφειλέτη μία κοινή πρόταση ή τις επιμέρους προτάσεις τους μέσω εκπροσώπου τους. Ως εκπρόσωπος ορίζεται ο εμπραγμάτως ασφαλισμένος δανειστής, ο οποίος προηγείται στην υποθηκική τάξη, και σε κάθε άλλη περίπτωση ο δανειστής με την υψηλότερη απαίτηση.

4. Μέσα σε έναν μήνα από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής προτάσεων των πιστωτών, ο αιτών δηλώνει ποιες από τις υποβληθείσες προτάσεις αποδέχεται και ποιες απορρίπτει. Αν η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου παρέλθει άπρακτη, λογίζεται ότι ο αιτών απέρριψε την υποβληθείσα πρόταση ή τις υποβληθείσες προτάσεις. Η αποδοχή της πρότασης από τον αιτούντα επέχει θέση ηλεκτρονικής υπογραφής του αναρτηθέντος σχεδίου σύμβασης.

5. Με την αποδοχή μίας ή περισσότερων προτάσεων επέρχονται οι συνέπειες του άρθρου 79 ως προς τους ρυθμισμένους πιστωτές, ανεξάρτητα από τη μη ρύθμιση των απαιτήσεων των λοιπών πιστωτών.

6. Η διαδικασία συναινετικής ρύθμισης ολοκληρώνεται:

α) με την απόρριψη της αίτησης κατά το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 73,

β) με την παραίτηση του αιτούντος από την αίτησή του, η οποία μπορεί να υποβληθεί μέχρι τη λήξη της προθεσμίας της παραγράφου 4, υποβάλλεται ηλεκτρονικά και κοινοποιείται από την πλατφόρμα σε όλους τους πιστωτές,

γ) με την παράλειψη ή την άρνηση όλων των πιστωτών προς ρύθμιση να υποβάλουν πρόταση,

δ) με την αποδοχή ή την απόρριψη και της τελευταίας πρότασης πιστωτή από τον αιτούντα.

7. Η πρόταση ρύθμισης του πιστωτή, που έγινε αποδεκτή από τον αιτούντα αποτελεί εκτελεστό τίτλο, δυνάμει του οποίου μπορεί να επισπευσθεί αναγκαστική εκτέλεση στη λοιπή περιουσία του αιτούντα πλην της κύριας κατοικίας του, καθώς και στην κύρια κατοικία, αν ο οφειλέτης εκπέσει κατά το άρθρο 80. Ο ενδιαφερόμενος πιστωτής δικαιούται να καταθέσει αντίγραφο της γενόμενης αποδεκτής ρύθμισης στο Ειρηνοδικείο της κατοικίας του αιτούντος. Ο εκτελεστήριος τύπος δίνεται από τον ειρηνοδίκη του τόπου της προστατευόμενης κύριας κατοικίας.

8. Με επιμέλεια οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον η πρόταση ρύθμισης του πιστωτή, που έγινε αποδεκτή από τον αιτούντα, μεταγράφεται στο βιβλίο μεταγραφών ή καταχωρίζεται στο κτηματολογικό φύλλο της κύριας κατοικίας του αιτούντος.

9. Ρυθμιζόμενοι πιστωτές του ιδιωτικού τομέα, που δεν είναι πιστωτικά ιδρύματα ή εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις του άρθρου 1 του ν. 4354/2015, και που κατέστησαν πιστωτές λόγω υποκατάστασης ή διαδοχής πιστωτικού ιδρύματος, διενεργούν τις πράξεις των παρ. 2 και 3, μόνο αφότου κοινοποιήσουν στην Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και, αν είναι νομικά πρόσωπα, τα φυσικά πρόσωπα που τα εκπροσωπούν καθώς και τα νομιμοποιητικά τους έγγραφα. Οι πληροφορίες που κοινοποιούνται κατά το

προηγούμενο εδάφιο ισχύουν και για κάθε μεταγενέστερη αίτηση που περιλαμβάνει απαιτήσεις των πιστωτών αυτών, μέχρι να κοινοποιηθεί διαφορετική διεύθυνση ή διαφορετικός εκπρόσωπος.

10. Αν μεταξύ των προς ρύθμιση πιστωτών περιλαμβάνονται ιδιώτες της παραγράφου 8, οι οποίοι δεν έχουν κοινοποιήσει στην Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ο αιτών επιδίδει αντίγραφο της αίτησης σε αυτούς και μεταφορτώνει στην πλατφόρμα το αποδεικτικό επίδοσης. Στην περίπτωση αυτή, οι προθεσμίες της διαδικασίας συναινετικής ρύθμισης, καθώς και η προσωρινή προστασία του άρθρου 78, ξεκινούν από τη μεταφόρτωση του τελευταίου αποδεικτικού επίδοσης.

11. Κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η εκπροσώπηση του αιτούντα ή κάθε συμμετέχοντος πιστωτή από δικηγόρο είναι προαιρετική.

Άρθρο 75 Όροι προστασίας της κύριας κατοικίας

1. Για την προστασία της κύριας κατοικίας του, ο αιτών καταβάλλει το εκατόν είκοσι τοις εκατό (120%) της αξίας αυτής σε μηνιαίες ισόποσες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, με επιτόκιο ίσο με το Euribor τριμήνου προσαυξημένο κατά δύο τοις εκατό (2%). Αν το εκατόν είκοσι τοις εκατό (120%) της αξίας της κύριας κατοικίας υπερβαίνει το σύνολο των οφειλών που περιλαμβάνονται στην αίτηση, τότε καταβάλλεται το σύνολο των οφειλών σε αντίστοιχες τοκοχρεωλυτικές δόσεις.

2. Το ποσό της παραγράφου 1 καταβάλλεται σε χρονικό διάστημα εικοσιπέντε (25) ετών, το οποίο όμως δεν πρέπει να υπερβαίνει το 80ο έτος της ηλικίας του αιτούντος, εκτός εάν συμβληθεί εγγυητής, αποδοχής των πιστωτών, ευθυνόμενος ως αυτοφειλέτης.

3. Αν ρυθμίζονται περισσότεροι από ένας πιστωτές, τότε η μηνιαία δόση, που προκύπτει κατά τις παραγράφους 1 και 2, επιμερίζεται μεταξύ των ρυθμιζόμενων πιστωτών, ανάλογα με το ποσοστό συμμετοχής τους σε πλειστηρίασμα που θα προέκυπτε, αν η κύρια κατοικία πλειστηριαζόταν χωρίς έξοδα εκτέλεσης και χωρίς κατάταξη λοιπών πιστωτών, που δεν αναφέρονται στην αίτηση. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου: α) η προσημείωση υποθήκης εξομοιώνεται με την υποθήκη και κατατάσσεται με βάση τη χρονική της προτεραιότητα, β) αν απαίτηση πιστωτή με ειδικό προνόμιο δεν ικανοποιείται στο σύνολό της ως τέτοια, τότε για το

απομένον τμήμα της συμμετέχει στην υποθετική κατάταξη, κατά περίπτωση ως απαίτηση με γενικό προνόμιο ή ως μη προνομιούχος απαίτηση.

Άρθρο 76 Συνεισφορά Δημοσίου

1. Το Δημόσιο συνεισφέρει στις μηνιαίες καταβολές που προσδιορίζονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 75. Η συνεισφορά του προηγούμενου εδαφίου καταβάλλεται σε ειδικό ακατάσχετο λογαριασμό με δικαιούχο τον οφειλέτη. Η συνεισφορά του Δημοσίου δεν κατάσχεται ούτε συμψηφίζεται. Για την έγκριση και καταβολή της συνεισφοράς δεν απαιτείται φορολογική ή ασφαλιστική ενημερότητα του οφειλέτη.

2. Η αίτηση του άρθρου 72 επέχει θέση αίτησης και για τη συνεισφορά του Δημοσίου. Με την υποβολή της αίτησης το Δημόσιο αποκτά πρόσβαση σε όλα τα δεδομένα και τα έγγραφα που ανταλλάσσονται μεταξύ του αιτούντος και των πιστωτών στο πλαίσιο της διαδικασίας, καθώς και σε κάθε στοιχείο σχετικό με τη δίκη του άρθρου 77.

3. Για να συνεισφέρει το Δημόσιο, πρέπει να ρυθμιστούν, συναινετικά ή δικαστικά, όλες οι οφειλές που είναι επιδεκτικές ρύθμισης κατά τις παραγράφους 2 έως 6 του άρθρου 68 και το συμφωνηθέν σχέδιο ρύθμισης να είναι σύμφωνο με το άρθρο 75.

4. Η συνεισφορά του Δημοσίου διαρκεί για όσο χρόνο διαρκεί η ρύθμιση. Οι προϋποθέσεις και το ποσό της συνεισφοράς του Δημοσίου επανεξετάζονται αυτεπαγγέλτως κάθε έτος. Ο δικαιούχος μπορεί μετά την παρέλευση ενός (1) έτους από τον αρχικό προσδιορισμό ή την τελευταία αναπροσαρμογή της συνεισφοράς να ζητήσει μεταρρύθμιση του ποσοστού συνεισφοράς, αν εξαιτίας μεταβολής των εισοδημάτων του, των εύλογων δαπανών διαβίωσης ή του επιτοκίου αναφοράς, προκύπτει αδυναμία του να καταβάλει τη δική του συνεισφορά. Ως προς το περιεχόμενο και τον τρόπο υποβολής της αίτησης του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 72. Μέχρι την αποδοχή της αίτησης για αναπροσαρμογή της συνεισφοράς ο οφειλέτης οφείλει να συνεχίζει να καταβάλλει το ποσό που τον βαρύνει σύμφωνα με την προηγούμενη απόφαση περί συνεισφοράς. Η αναπροσαρμογή της συνεισφοράς δεν επηρεάζει τη μηνιαία δόση που λαμβάνουν οι πιστωτές κατά το άρθρο 75.

5. Η συνεισφορά του Δημοσίου διακόπτεται, αν ο δικαιούχος καθυστερήσει την καταβολή του ποσού που βαρύνει τον ίδιο, με αποτέλεσμα να θεμελιώνονται τα κατά

το άρθρο 80 δικαιώματα του πιστωτή, ακόμα κι αν αυτά δεν ασκηθούν. Αν ο δικαιούχος δεν καταβάλει εγκαίρως το ποσό που βαρύνει τον ίδιο, ο θιγόμενος πιστωτής υποχρεούται να ενημερώσει, εγγράφως ή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, το αργότερο μέσα σε έναν (1) μήνα από τη θεμελίωση των δικαιωμάτων του άρθρου 80, το όργανο που είναι αρμόδιο να αποφασίζει για τη συνεισφορά του Δημοσίου. Αν ο πιστωτής παραλείψει την ενημέρωση του προηγούμενου εδαφίου και ασκηθούν από τον πιστωτή τα δικαιώματα του άρθρου 80, τότε ο πιστωτής υποχρεούται να επιστρέψει στο Δημόσιο με τον νόμιμο τόκο της παρ. 1 του άρθρου 53 του ν. 4174/2013 (Α' 170) τα ποσά που αυτό κατέβαλε από το χρόνο κατά τον οποίο ο πιστωτής όφειλε να είχε ενημερώσει το Δημόσιο.

6. Καθυστέρηση του Δημοσίου να καταβάλει την εγκριθείσα συνεισφορά μπορεί να οδηγήσει σε έκπτωση του αιτούντα κατά το άρθρο 80, μόνο εφόσον το συνολικό ύψος του ποσού σε καθυστέρηση υπερβαίνει αθροιστικά την αξία εννέα (9) μηνιαίων δόσεων συνεισφοράς και ο πιστωτής έχει ενημερώσει τον οφειλέτη ως προς την υπερημερία του Δημοσίου το αργότερο έως τον έκτο μήνα υπερημερίας.

7. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, αν ο οφειλέτης εκπέσει κατά το άρθρο 80 ως προς οποιονδήποτε πιστωτή, το Ελληνικό Δημόσιο αναζητά από τον οφειλέτη όλα τα ποσά που κατέβαλε κατά το παρόν άρθρο.

Άρθρο 77 Δικαστική ρύθμιση

1. Φυσικό πρόσωπο, που υπέβαλε οριστικά την αίτηση του άρθρου 72 κατά το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 73, μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο την προστασία της κύριας κατοικίας του με τους όρους του άρθρου 75, αν δεν κρίθηκε επιλέξιμος ή αν, ενώ κρίθηκε επιλέξιμος, για οποιονδήποτε λόγο δεν επιτεύχθηκε συμφωνία με έναν ή περισσότερους από τους πιστωτές.

2. Αρμόδιο δικαστήριο είναι το Ειρηνοδικείο του τόπου, στο οποίο βρίσκεται η κύρια κατοικία του αιτούντος.

3. Το δικαστήριο δικάζει κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Η συζήτηση της αίτησης προσδιορίζεται κατ' απόλυτη προτεραιότητα μέσα σε έξι μήνες από την κατάθεσή της, ακόμα και καθ' υπέρβαση του προβλεπόμενου αριθμού οριζόμενων υποθέσεων εκούσιας δικαιοδοσίας, όπως αυτός καθορίζεται από τον Κανονισμό

Εσωτερικής Υπηρεσίας του οικείου Ειρηνοδικείου. Η απόφαση εκδίδεται μέσα σε τρεις (3) μήνες από τη συζήτηση.

4. Η αίτηση της παραγράφου 1 ασκείται μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών από την ολοκλήρωση της διαδικασίας κατά την παράγραφο 6 του άρθρου 74. Στην προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου δεν συνυπολογίζεται το χρονικό διάστημα από 1η έως 31η Αυγούστου.

5. Η αίτηση στρέφεται κατά των πιστωτών, με τους οποίους δεν επιτεύχθηκε συναινετική ρύθμιση.

6. Με την αίτηση ο αιτών συνυποβάλλει στη γραμματεία του αρμόδιου Ειρηνοδικείου εκτυπωμένο όλο το υλικό που μεταφορτώθηκε στην πλατφόρμα, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αξιολόγησης της επιλεξιμότητας και της συναινετικής ρύθμισης.

7. Η αίτηση μεταφορτώνεται, επί ποινή απαραδέκτου, μέσα σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες από την κατάθεσή της, στην πλατφόρμα του άρθρου 71, μέσω της οποίας κοινοποιείται στους συμμετέχοντες πιστωτές. Η κοινοποίηση του προηγούμενου εδαφίου επέχει θέση επίδοσης στους πιστωτές. Αν μεταξύ των διαδίκων πιστωτών περιλαμβάνονται ιδιώτες, οι οποίοι δεν έχουν κοινοποιήσει στην Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ο αιτών επιδίδει μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την κατάθεση αντίγραφο της αίτησης σε αυτούς και μεταφορτώνει στην πλατφόρμα το αποδεικτικό επίδοσης.

8. Το δικαστήριο καθορίζει σύμφωνα με το άρθρο 75 ενιαίο σχέδιο ρύθμισης έναντι των πιστωτών, κατά των οποίων στρέφεται η αίτηση. Από το ποσό της παραγράφου 1 του άρθρου 75 αφαιρείται το συνολικό ποσό, που καταβλήθηκε σε συμμόρφωση προς την προσωρινή διαταγή της παραγράφου 2 του άρθρου 78. Η απόφαση δεν θίγει τις ρυθμίσεις που επιτεύχθηκαν συναινετικά. Αν το δικαστήριο κρίνει τον αιτούντα ως μη επιλέξιμο, απορρίπτει την αίτηση και επιβάλλει την ποινή του άρθρου 205 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η οποία στην περίπτωση αυτή ισούται με το πέντε τοις εκατό (5%) της συνολικής οφειλής, της οποίας ζητήθηκε η ρύθμιση, δεν μπορεί όμως να είναι κατώτερη των 1.500 ευρώ ούτε να υπερβαίνει τα 5.000 ευρώ.

9. Η απόφαση συνιστά τίτλο εκτελεστό ως προς τις καταβολές που ορίζει, δυνάμει του οποίου μπορεί να επισπευσθεί αναγκαστική εκτέλεση στη λοιπή περιουσία του

αιτούντος πλην της κύριας κατοικίας του, καθώς και στην κύρια κατοικία, αν ο οφειλέτης εκπέσει κατά το άρθρο 80.

10. Με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου η απόφαση μεταφορτώνεται στην πλατφόρμα του άρθρου 71. Με επιμέλεια οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον η απόφαση μεταγράφεται στο βιβλίο μεταγραφών ή καταχωρίζεται στο κτηματολογικό φύλλο της κύριας κατοικίας του αιτούντος.

Άρθρο 78 Προσωρινή προστασία

1. Από την κοινοποίηση της αίτησης του άρθρου 72 κατά τις παραγράφους 1 και 10 του άρθρου 74, αφού προηγουμένως ο οφειλέτης έχει κριθεί επιλέξιμος κατά τον προέλεγχο επιλεξιμότητας του άρθρου 73, και μέχρι τη λήξη της προθεσμίας της παραγράφου 4 του άρθρου 77, αναστέλλεται αυτοδικαίως κάθε πλειστηριασμός της κύριας κατοικίας του αιτούντος. Η αναστολή της παρούσας παραγράφου αντιτάσσεται στο σύνολο των πιστωτών του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Έναντι των πιστωτών, που δεν περιλαμβάνονται στην αίτηση, η αναστολή της παρούσας παραγράφου αρχίζει να ισχύει από τη μεταγραφή ή την καταχώριση της αίτησης κατά την παράγραφο 14 του άρθρου 72

2. Ο δικαστής του πρωτοβάθμιου ή του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η αίτηση, μπορεί, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ύστερα από σχετικό αίτημα, να εκδώσει υπέρ του αιτούντος, που κρίθηκε επιλέξιμος, αλλά για οποιονδήποτε λόγο δεν ρύθμισε συναινετικά μία ή περισσότερες οφειλές του, προσωρινή διαταγή, που καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση ή την έφεση ή την κλήση ή στα πρακτικά, με την οποία παρατείνεται η αναστολή της παραγράφου 1 μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης. Η προσωρινή διαταγή της παρούσας παραγράφου εκδίδεται εφόσον πιθανολογείται ότι η αίτηση είναι βάσιμη, καθώς και ότι, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης η κύρια κατοικία του αιτούντος θα έχει πλειστηριαστεί. Αν ο πιστωτής παρέλειψε να υποβάλει πρόταση, χωρίς να επικαλεστεί μη επιλεξιμότητα του αιτούντα κατά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 74, η προσωρινή διαταγή χορηγείται υπό τον όρο καταβολής του ημίσεος της τελευταίας ενήμερης δόσης πριν την άσκηση της αίτησης του άρθρου 72. Αν ο αιτών δεν αποδέχτηκε την πρόταση του πιστωτή, η προσωρινή διαταγή χορηγείται υπό τον όρο καταβολής της μηνιαίας δόσης που όριζε η απορριφθείσα πρόταση. Αν το αίτημα χορήγησης προσωρινής διαταγής περιέχεται σε εμπρόθεσμη

αίτηση του άρθρου 77, τότε μέχρι τη συζήτησή του η αναστολή της παραγράφου 1 παρατείνεται αυτοδικαίως. Το δικαστήριο μπορεί να ανακαλέσει την προσωρινή διαταγή οποτεδήποτε. Εάν ο αιτών καταστεί υπερήμερος ως προς τις μηνιαίες καταβολές που ορίζει το δικαστήριο σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, με συνέπεια το συνολικό ύψος του ποσού σε καθυστέρηση να υπερβαίνει αθροιστικά την αξία τριών (3) μηνιαίων δόσεων, τότε η προσωρινή διαταγή καθίσταται ανίσχυρη για το μέλλον και ο δανειστής ανακτά το δικαίωμα να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση.

3. Ο αιτών που κρίθηκε μη επιλέξιμος μπορεί να αναστείλει τον πλειστηριασμό της κύριας κατοικίας του, σύμφωνα με το άρθρο 1000 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Το άρθρο 781 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας δεν εφαρμόζεται.

4. Η αναστολή εκτέλεσης του παρόντος άρθρου συνεπάγεται αυτοδίκαια την απαγόρευση της διάθεσης ή της επιβάρυνσης της κύριας κατοικίας του αιτούντος.

5. Η αναστολή εκτέλεσης του παρόντος άρθρου δεν εμποδίζει την επιβολή αναγκαστικής εκτέλεσης ή ασφαλιστικών μέτρων στην κύρια κατοικία του αιτούντος, αρκεί να μην πραγματοποιηθεί πλειστηριασμός, ούτε τη λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης ή ασφαλιστικών μέτρων στην υπόλοιπη περιουσία του οφειλέτη, ούτε την άσκηση αγωγής ή την έκδοση διαταγής πληρωμής για τις απαιτήσεις, των οποίων ζητείται η ρύθμιση.

Άρθρο 79 Συνέπειες ρύθμισης

1. Μετά την επίτευξη συναινετικής ή δικαστικής ρύθμισης με τουλάχιστον έναν πιστωτή, δεν επιτρέπεται σε οποιοδήποτε πιστωτή του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα, η επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης στην κύρια κατοικία του αιτούντος, η λήψη ασφαλιστικών μέτρων επ' αυτής, η εγγραφή υποθήκης ή η τροπή προσημείωσης υποθήκης σε υποθήκη.

2. Οι απαγορεύσεις της παραγράφου 1 δεν ισχύουν για τους πιστωτές, των οποίων οι απαιτήσεις ήταν επιδεκτικές ρύθμισης κατά τις παραγράφους 2 έως 6 του άρθρου 68, τελικά όμως, για οποιοδήποτε λόγο, δεν ρυθμίστηκαν, συναινετικά ή δικαστικά. Στις περιπτώσεις αυτές όλοι οι πιστωτές, ακόμη και όσοι ρύθμισαν τις απαιτήσεις τους, μπορούν να αναγγεληθούν για το σύνολο των απαιτήσεών τους. Για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 969 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αρκεί μόνο η ικανοποίηση του επισπεύδοντος.

3. Μη επιδεκτικοί ρύθμισης πιστωτές του ιδιωτικού τομέα μπορούν να επισπεύσουν αναγκαστική εκτέλεση μόνο μετά από άδεια, που χορηγείται από το Ειρηνοδικείο του τόπου της κύριας κατοικίας του οφειλέτη, με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Η άδεια χορηγείται μόνο αν η υπόλοιπη ρευστοποιήσιμη περιουσία του οφειλέτη δεν επαρκεί για την ικανοποίηση των απαιτήσεων του συνόλου των πιστωτών, εκτός εάν ο πιστωτής έχει εμπράγματη ασφάλεια στην κύρια κατοικία, που εγγράφηκε πριν την υποβολή της αίτησης του άρθρου 72. Ο οφειλέτης μπορεί να ζητήσει παροχή προθεσμίας έως δύο ετών, στην οποία καταβάλλει σε ισόποσες άτοκες μηνιαίες δόσεις το ποσό που θα λάμβανε ο αιτών πιστωτής σε περίπτωση αναγκαστικού πλειστηριασμού της κύριας κατοικίας του οφειλέτη. Στην περίπτωση αυτή, ο πιστωτής μπορεί να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση, μόνο αν ο οφειλέτης καταστεί υπερήμερος ως προς την καταβολή του ποσού αυτού. Το άρθρο 80 εφαρμόζεται αναλόγως. Αν ο πιστωτής αυτός επισπεύσει εκτέλεση, εφαρμόζονται αναλόγως το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2.

4. Με τη συναίνεση του αιτούντος, μπορεί να εγγραφεί υποθήκη ή προσημείωση υποθήκη για απαίτηση που γεννιέται κατά τη διάρκεια της ρύθμισης. Για τον πιστωτή αυτό δεν ισχύουν οι απαγορεύσεις της παραγράφου 1.

5. Αν ο αιτών αποβιώσει πριν την ολοκλήρωση της ρύθμισης, τότε η ρύθμιση διακόπτεται, εκτός αν συμβλήθηκε εγγυητής κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 75. Αν ο κληρονόμος χρησιμοποιεί την κληρονομιαία κύρια κατοικία ως δική του κύρια κατοικία και πληροί τα κριτήρια επιλεξιμότητας του άρθρου 68 κατά το χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου, μπορεί να ζητήσει κατά τον παρόντα νόμο τη συνέχιση της ρύθμισης του άρθρου 75 και την εκ νέου χορήγηση της συνεισφοράς του Δημοσίου κατά το άρθρο 76, ακόμα και μετά την πάροδο της προθεσμίας της παρ. 1 του άρθρου 72.

Άρθρο 80 Αθέτηση της ρύθμισης

Αν ο αιτών καταστεί υπερήμερος ως προς τις μηνιαίες καταβολές της συναινετικής ή της δικαστικής ρύθμισης, με συνέπεια το συνολικό ύψος του ποσού σε καθυστέρηση να υπερβαίνει αθροιστικά την αξία τριών (3) μηνιαίων δόσεων, ο θιγόμενος πιστωτής δικαιούται, με εκτελεστό τίτλο τη συναινετική ρύθμιση ή την απόφαση του άρθρου 77, να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση ακόμη και στην κύρια κατοικία του αιτούντα. Κατά παρέκκλιση της παρ. 1 του άρθρου 926 του Κώδικα Πολιτικής

Δικονομίας, το χρονικό διάστημα, που πρέπει να μεσολαβεί μεταξύ της επίδοσης της επιταγής προς εκτέλεση και της κατάσχεσης, ανέρχεται σε τριάντα (30) ημερολογιακές μέρες. Κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης, η οποία επισπεύδεται κατά το παρόν άρθρο, επιτρέπονται όλα τα ένδικα βοηθήματα που προβλέπονται κατά την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 81 Ολοκλήρωση της ρύθμισης

Με την επιτυχή ολοκλήρωση της ρύθμισης και την πλήρη συμμόρφωση του οφειλέτη αποσβήνεται το τμήμα των ρυθμισμένων απαιτήσεων που υπερβαίνει το ποσό της παραγράφου 1 του άρθρου 75 και αποσβήνεται κάθε υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης, που εγγράφηκε στην κύρια κατοικία για ρυθμισμένη απαίτηση.

Άρθρο 82 Εξουσιοδοτικές διατάξεις

1. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών, καθορίζονται οι διαδικασίες, οι προϋποθέσεις, οι προσφερόμενες λειτουργίες και εφαρμογές και οι τεχνικές λεπτομέρειες, οι οποίες αποτελούν τις λειτουργικές προδιαγραφές της ηλεκτρονικής πλατφόρμας του άρθρου 71.

2. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών μπορεί να τροποποιείται το περιεχόμενο της αίτησης του άρθρου 72. Με την απόφαση αυτή μπορεί να προβλεφθεί και προαιρετικό περιεχόμενο της αίτησης.

3. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών μπορεί να τροποποιείται ο κατάλογος των δικαιολογητικών που συνυποβάλλονται μαζί με την αίτηση του άρθρου 72 ή ανακτώνται από την πλατφόρμα. Με όμοια απόφαση μπορεί να προβλέπεται ότι ορισμένα δικαιολογητικά δεν υποβάλλονται υποχρεωτικά μαζί με την αίτηση, αλλά μπορούν να υποβληθούν το αργότερο έως τη λήξη της διαδικασίας συναινετικής ρύθμισης του άρθρου 74.

4. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών μπορεί να καθορίζονται λεπτομέρειες της διαδικασίας συναινετικής ρύθμισης του άρθρου 74.

5. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών καθορίζονται ο τρόπος προσδιορισμού του ακριβούς ύψους της συνεισφοράς του Δημοσίου κατά το άρθρο 76, το όργανο που είναι αρμόδιο να αποφασίζει για τη συνεισφορά του Δημοσίου, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα σχετικά με τη συνεισφορά του Δημοσίου. Η απόφαση του προηγούμενου εδαφίου πρέπει να συμμορφώνεται προς την ευρωπαϊκή νομοθεσία περί κρατικών ενισχύσεων.

6. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης και Οικονομικών καθορίζεται ο τρόπος προσδιορισμού της αξίας των μεταφορικών μέσων, προκειμένου να ελέγχεται το κριτήριο επιλεξιμότητας της περίπτ. ε΄ της παρ. 1 του άρθρου 68.

Άρθρο 83 Τελικές διατάξεις

1. Τα πιστωτικά ιδρύματα και οι πιστωτές του δημόσιου τομέα μπορούν να κοινοποιούν στην Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, στην οποία γίνεται κάθε κοινοποίηση σχετική με το παρόν Μέρος, καθώς και τα φυσικά πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα να τους εκπροσωπούν στη διαδικασία συναινετικής ρύθμισης, υποβάλλοντας και τα σχετικά νομιμοποιητικά έγγραφα. Μέχρι να πραγματοποιηθούν οι πρώτες κοινοποιήσεις του προηγούμενου εδαφίου, εξακολουθούν να ισχύουν οι διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και τα φυσικά πρόσωπα που έχουν υποδειχθεί στα πλαίσια του ν. 4469/2017.

2. Πιστωτές, οι οποίοι απέκτησαν απαιτήσεις επιδεκτικές ρύθμισης με μεταβίβαση κατά το άρθρο 3 του ν. 4354/2015, συμμετέχουν στη διαδικασία του παρόντος νόμου μόνο μέσω της εταιρίας διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, στην οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση σύμφωνα με την περίπτωση γ΄ της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 4354/2015.

3. Πιστωτές, οι οποίοι απέκτησαν απαιτήσεις επιδεκτικές ρύθμισης με τιτλοποίηση κατά το ν. 3156/2013 συμμετέχουν στη διαδικασία του παρόντος Μέρους μόνο μέσω του προσώπου, στο οποίο έχει ανατεθεί η διαχείρισή τους κατά την παρ. 14 του άρθρου 10 του ν. 3156/2013.

4. Αιτήσεις του άρθρου 4 του ν. 3869/2010, οι οποίες υποβλήθηκαν μέχρι την 28η Φεβρουάριου 2019, χωρίς να συνοδεύονται από βεβαιώσεις οφειλών του άρθρου 2

του ν. 3869/2010, είναι παραδεκτές, εφόσον οι βεβαιώσεις προσκομιστούν μέχρι την 30ή Απριλίου 2019.

5. Οι πιστωτές δικαιούνται να χρησιμοποιούν την πλατφόρμα του άρθρου 71 προς το σκοπό άσκησης των δικαιωμάτων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 10 του ν. 3869/2010, χωρίς να απαιτείται συνδρομή της εισαγγελικής αρχής, αν εκκρεμεί κατά των πιστωτών αίτηση του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 και τα δεδομένα, των οποίων ζητείται η κοινοποίηση, βρίσκονται στην κατοχή δημόσιας αρχής.

6. Φυσικά πρόσωπα, που πριν την άσκηση της αίτησης του άρθρου 72 έχουν ασκήσει αίτηση του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 και αυτή είναι εκκρεμής σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό, χωρίς να έχει συζητηθεί, μπορούν να υποβάλουν την αίτηση του άρθρου 72 του παρόντος νόμου. Αν οι αιτούντες ρυθμίσουν συναινετικά οποιαδήποτε από τις οφειλές, που είναι επιδεκτικές ρύθμισης κατά τον παρόντα νόμο, τότε η δίκη του ν. 3869/2010 καταργείται. Φυσικά πρόσωπα του παρόντος άρθρου μπορούν να ασκήσουν την αίτηση του άρθρου 77 του παρόντος Μέρους μόνο αν παραιτηθούν από την αίτηση του άρθρου 4 του ν. 3869/2010.

Άρθρο 84 Έναρξη ισχύος του Έβδομου Μέρους

Η ισχύς του παρόντος Μέρους αρχίζει την 30η Απριλίου 2019, εκτός από το άρθρο 82, η ισχύς του οποίου αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Δείτε αναλυτικά και τη σχετική [αιτιολογική έκθεση](#).

Αναδημοσίευση από lawspot.gr

